МЕТА НАШОГО ІСНУВАННЯ

АБО ЗНАЙОМСТВО З ПРАВДИВИМ ІСЛАМОМ

МЕТА НАШОГО ІСНУВАННЯ
АБО
ЗНАЙОМСТВО З ПРАВДИВИМ ІСЛАМОМ

Видання українською мовою

КИЇВ
2020

Впорядкував українською: Ніштун О.В. (Умар Абдуль-Ваггаб).
Зауваження та пропозиції надсилати: muqminnn@gmail.com

© Ніштун О.В. (Умар Абдуль-Ваггаб), ----«Мета нашого існування або знайомство з правдивим Ісламом», 2017

Зміст

Творець всесвіту – турботливий Піклувальник 3

Бог – Вічносущий, Самодостатній та Всепідкорюючий Володар 6

Мета створення та існування людини 7

Впокорення та поклоніння Єдиному Богу – шлях істинного успіху 8

Багатобожжя та ідолопоклонство (ширк) – шлях у пекельний Вогонь 12

Посланці та пророки Всевишнього Господа – прояв милості до людей 16

Останній посланець Всевишнього Господа до усіх людей – Мухаммад, мир йому та благословення Аллага (Господа) 17

Судний День – день Справедливості та Милості Всевишнього 18

Рай та Пекло. Їхня реальність 20

Цінність віри у небачене, але об'явлене у Господньому Одкровенні 29

Реальність існування сатани (диявола) – ворога Всевишнього Господа та людей 31

Ідолопоклонство – шлях загибелі, Єдинобожжя – єдиний шлях спасіння через Милість Бога 32

Іслам – єдина правдива релігія, що здатна зберегти людину від злодіянь диявола 34

Багатобожжя та його різновиди 36

Релігія спасіння для всіх людей – Іслам 38

Фальшива релігія, що спотворила вчення пророка Іси (Ісуса) 41

Існує лише одна правда та одна правдива релігія 44

Неминучість смерті та Судного Дня 47

Священний Коран 52

Покірність Всевишньому Господу та наслідування Пророка Мухаммада – успішне приготування до Вічності 58

Без справ Єдинобожжя – поклоніння й впокорення виключно Єдиному Богу – все стає даремним та марним 62

Сучасні вороги Ісламу 65

Істинна мудрість – виявити покірність Богу та віддалитися від різноманітних шляхів сатани 67

Достоїнства Пророка Мухаммада, мир йому та благословення Аллага (Господа) 71

Ім’ям Всевишнього Господа Милостивого, Милосердного! Мир усім тим, хто має намір йти Прямим шляхом!

Творець всесвіту – турботливий Піклувальник

З дозволу Всевишнього Творця хочемо стисло розповісти про Іслам. На сьогодні наука сягнула такого високого рівня, що науковий світ змушений беззастережно визнати існування Бога Творця, Який створив цей цікавий та чудовий світ, в якому ми живемо. Бог створив космічний простір з безліччю зірок та планет, серед яких і Земля – місце нашого людського буття, тваринний та рослинний світ, усі закони, що регулюють наше існування (фізичні, хімічні, моральні тощо), а також увесь земний порядок (день, ніч, зиму, літо, холод, тепло, дощ, час, народження, смерть)...

Також ми з Вами з’явились на цей світ, тому що саме Бог Творець цього забажав. Ким чи чим були ми спочатку? Простою краплиною! І нам залишається лише уявляти та здогадуватися якою міццю, знанням, могутністю, мудрістю, владою та вмінням необхідно володіти, щоб звеліти цій краплині стати людиною: із прекрасними очима, що наділені чудовими властивостями та якостями, із слухом, розумом та різноманітними почуттями! Водночас батьки не здатні передбачити ані статі народжуваної людини (дитини), ані її особливостей, не беруть участі в процесах, що відбуваються в лоні матері та згідно з певним

планом забезпечують зародження та розвиток нового життя, нової людини. І серце теж починає битися без відома батьків. Ось що про це говорить Сам Творець у Своєму Слові до людини – у Священному Корані:

”Ми створили вас. То чому ви не визнаєте [воскресіння]? Чи ви не бачили того сім’я, яке виділяєте? Це ви творите його чи це Ми творимо його?” (сура 56, аяти 57-59).

Бог є нашим Творцем та Господом, Йому ми належимо, і Він Один вирішує, коли нам народитися, якими якостями та особливостями бути наділеними, коли залишити цей світ... Окрім того, Він є Тим, Хто керує усіма Своїми творіннями, контролює усе, що відбувається, як, наприклад, рух усіх планет, зірок та галактик, усіх природних систем на небесах та на землі. Лист падає з дерева лише з Його дозволу. Усі створіння підпорядковані Його волі та керівництву (жодна з планет, наприклад, не скаже: “Мені не подобається моя орбіта, оберу собі іншу”, чи бджоли не скажуть: “Не будемо більше виробляти меду” тощо). Бог бачить та чує, Він одночасно контролює та веде по життю усі Свої створіння. Він споглядає за нами й ніщо не уникне Його спостереження. Він знає усе, про що ми розмовляємо та міркуємо, що чинимо та що приховуємо, у чому маємо потребу та необхідність. Він Єдиний забезпечує усім необхідним для існування та заздалегідь визначає частку, яка призначена у земному житті кожній живій істоті для споживання чи володіння. Отже, Творець після створення світу не покинув і не залишив усе напризволяще, а з великою турботою займається кожним створінням, яке неодмінно має мету створення та певну роль у своєму існуванні, знаходячи вдоволеність, радість та щастя згідно зі своєю природою та сутністю.

І усе, на що ми здатні, чи вміємо, чи про що маємо

знання – є благами, що даровані нам від нашого Творця – Всевишнього Бога. Ми не можемо усі ці надбання розглядати як власну заслугу, що ніби за якимось правом належать нам, а лише з вдячністю приймати як благословення та дар від Господа, Який усім керує та опікується, піклується та розпоряджається.

Одних людей Він обдаровує багатством та дітьми, інших залишає без цього. Когось наділяє здатністю досліджувати навколишній світ та бути науковцем, а іншому дає хист до торгівлі... Але якщо із звичного для нас порядку прибрати, наприклад, дощ, то жодні людські потужності, вміння чи техніка не будуть в змозі забезпечити водою рослини та тварин, яких потребує та споживає людство задля свого існування. Ріки та озера пересохнуть, та усе живе просто загине. Але ж дощ – лише одна з незліченних милостей, що безперестанно Всевишній дарує Своїм створінням.

А якщо б зникло гравітаційне поле Сонця, що утримує Землю на орбіті, то планети Сонячної системи просто розлетілися б безладно у навколишньому космічному просторі та усе живе на Землі загинуло б від переохолодження.

Час – це також одне із творінь Всевишнього Господа, Бога Творця. З часом відбувається зношення, старіння та прихід до непридатного стану усього, що існує в природі. Ніщо не залишається постійним та незмінним, усе, згідно з закладеними Творцем законами, проходить певний шлях перетворень та приходить до свого кінця, завершення, припинення існування у земному бутті.

Бог – Вічносущий, Самодостатній та Всепідкорюючий Володар

Але Сам Творець – Вічно Живий, Незмінний, без початку та кінця. Він був, є і буде завжди. Він володіє найдосконалішими та бездоганними Якостями та Атрибутами. Він – Живий, Вічносущий. Він не був народжений і нікого не народжував. Він не має ні дружини, ні дітей. Він ні в кому та ні в чому не має потреби, а є Самодостатнім та Вседосконалим! Немає Йому рівного чи подібного, ніхто і ні в чому не в змозі порівнятися з Ним. І Він – Єдиний: **“Скажи: “Він — Аллаг (Господь) — Єдиний, Аллаг (Господь) — Той, до Кого прагнуть, не народив і не був народжений, і ніхто не був рівним Йому!” (сура 112, аяти 1-4).**

Також Він вищий понад усе суще:

“Він — Всепереможний над Своїми рабами і Він — Мудрий, Всевідаючий!” (сура 6, аят 18).

“Вони мають страх перед Господом своїм, Який над ними, і роблять те, що їм наказано!” (сура 16, аят 50).

Прославляючи Господа в одній зі своїх молитов, Посланець Всевишнього Господа Мухаммад, мир йому та благословення Аллага (Господа), сказав:

“Ти – Найвеличніший, і немає нікого вищого за Тебе” (збірник хадісів імама Мусліма, хадіс №2713).

Він наперед визначив долю кожної речі та істоти, і віра у передвизначення (долю, що записана в Бога) являє собою один із стовпів (основ) віри:

“Воістину, Ми створили кожну річ згідно із передвизначенням. Наш наказ — єдиний і виконується в одну мить” (сура 54, аяти 49-50).

“Він створив кожну річ і розмірив її мірою!” (сура 25, аят 2).

Останній Посланець Всевишнього Господа – Му-

хаммад, мир йому та благословення Аллага (Господа), повідав, що Всемогутній та Великий Господь сказав:

“О Мої раби, воістину, ніколи ви не зможете ані завдати шкоди Мені, ані принести користі! О Мої раби, якщо б перші та останні з вас, люди та джини, були такими ж благочестивими, як і серце найблагочестивішого та найпобожнішого з вас, то це нічого не додало б до того, чим Я володію! О раби Мої, якщо б перші та останні з вас, люди і джини, встали б на одному місці та попрохали Мене (про що-небудь), а Я дав би кожному те, про що він просив, то це зменшило б позостале у Мене настільки, наскільки голка, занурена в море, зменшує (кількість його води)!” (Сахіх Муслім).

Мета створення та існування людини

Отже, чи існує якась мета створення Богом людини? Для чого Творець, наш Господь, створив нас, людей? Наприклад, людина, якщо конструює та виробляє якусь річ (авто, предмет побуту чи щось інше), обов’язково переслідує певну мету, щоб згодом використати цю річ для досягнення певної цілі та задоволення власних потреб. Просто так, безцільно ніхто не погодиться працювати чи щось конструювати. Якщо людина, щось виробляючи, завжди має якусь свою мету, то й поготів Творець усього, що володіє досконалими та бездоганними Якостями, завжди має певну мету Своєї діяльності, зокрема й у створенні людини! Якщо сказати, що ми, люди, живемо для того, щоб лише працювати, їсти, пити та розмножуватися, то тоді це було б проголошенням того, що людина нічим не відрізняється від тварин та комах, які за своєю природою виконують виключно по-

дібні функції. Але людина обдарована розумом і волею, а отже, у нас має бути своя **особлива мета життя**. То для чого живе та існує людина?! Невже, щоб, працюючи роками та докладаючи безліч зусиль, одного разу просто померти і безслідно зникнути?!

Єдину правильну відповідь може дати лише Той, Хто створив, тобто Сам Творець, Всевишній Господь. Бог говорить в Священному Корані:

“Невже ви вважаєте, що Ми створили вас для забави та що ви не повернетесь до Нас?” (сура 23, аят 115).

Далі Всевишній говорить:

“Я створив джинів та людей лише для того, щоб вони поклонялись Мені” (сура 51, аят 56).

Він також сказав:

“Не поклоняйся крім Аллага (Господа) іншому богу, а то залишишся приниженим і безсилим! Наказав вам Господь твій не поклонятися нікому, крім Нього, а також ставитися якнайкраще до батьків. І коли хтось із них — чи вони обоє — досягне старості, то не говори їм: «Фе!», не гримай на них і говори їм тільки гідні слова” (сура 17, аяти 22-23).

Впокорення та поклоніння Єдиному Богу – шлях істинного успіху

Отже, метою нашого створення, метою нашого життя та існування є виключно поклоніння Богу, нашому Творцю та Господу. Але що таке поклоніння? Поклоніння не означає зранку до ночі робити поклони, покинувши усі життєво важливі справи (працю, відпочинок, сон, їжу...). Поклоніння Богу – це покірність Всевишньому Господу, максимальне смирення та слухняність перед Ним у поєднанні з любов’ю до Нього найвищого ступеня, які безперервно виявля-

ються у всіх без винятку проявах життя людини.

Поклоніння – це покора та послух Богу в усіх сферах людської життєдіяльності через виконання того, що Він наказав та приписав через Своїх посланців, тобто виконання вказівок і велінь Бога та уникнення усього, що Ним заборонено і від чого Він застеріг. Поклоніння – це поняття, що охоплює собою все те, що Бог любить та чим Він задоволений зі слів та дій людини як явних, так і прихованих. У цьому й полягає сутність Ісламу як релігії, бо значення слова "Іслам" – покірність Всевишньому Господу, всеохоплююча слухняність, цілковите підпорядкування та безумовна сумирність перед Ним.

Іслам накладає на людину певну кількість обов'язків у цьому поклонінні, які зі свого боку вимагають від неї повної покори Богу, виявлення щирості (Іхсану – це коли людина поклоняється Всевишньому Господу так, ніби бачить Його, а не маючи змоги бачити Його, цілком переконана, що Він бачить її та спостерігає за нею) та очищення свого віросповідання (Іхлясу – чистоти серця перед Творцем, тобто, коли лише Єдиного Бога вдостоюємо належного шанування та возвеличення, без додавання Йому співучасників та спільників, рівних чи подібних). Ці зобов'язання називаються стовпами Ісламу. Іман (віра) також спирається на свої стовпи і має певні основи, щоб бути дійсною та повноцінною. Пророк Мухаммад, мир йому та благословення Аллага (Господа), сказав:

"Іслам – це коли ти свідчиш, що немає істинного божества (того, хто гідний поклоніння), крім Аллага (Господа), і що Мухаммад - Посланець Аллага (Господа); звершуєш салят (встановлене Шаріатом молитовне поклоніння); сплачуєш закят (щорічна сплата заможними мусульманами визначеної Шаріатом частини майна); тримаєш піст у місяці Рамадан (9-ий мі-

сяць ісламського календаря, в якому приписано обов'язковий піст; в цей місяць було розпочато зведення Священного Корану Пророкові Мухаммаду, мир йому та благословення Аллага (Господа)) та здійснюєш Хаджж (велике паломництво у Мекку до Дому Аллага (Господа) (Кааби), якщо є можливість здійснити подорож та дістатися туди).

(Сутність віри (Іману) полягає у тому,) щоб ти вірував в Аллага (Господа), і в Його Ангелів, і в Його Писання, і в Його посланців, і в Останній день, а (також у тому, щоб) ти вірував у передвизначеність як хорошого, так і поганого (небажаного).

(Сутність щирості та чистоти серця (Іхсану) перед Творцем полягає у тому), щоб ти покланявся Аллагу (Господу) так, ніби бачиш Його, а якщо ти Його не бачиш, то (пам'ятаючи про те, що) Він, воістину, бачить тебе" (Сахіх Муслім, хадіс №8).

Також до смиренності перед Богом, що є поклонінням, входить: прагнення та потяг до Лику Всевишнього Господа, вияв доброти та пошани до батьків, добродійство і доброчинність до родичів та сусідів, спільна ніч подружжя, посмішка своєму брату заради Всевишнього Господа, відмова від вбивства, крадіжки, перелюбу, пліток та лихослів'я, полишення злого товариства невіруючих, уникнення марнотратства часу та грошей, безмежне покладання в усьому лише на Бога, вияв смиренності та спокою перед усіма проблемами та випробуваннями, котрі дозволив Бог, з надією знайти вдоволення Всевишнього Господа. Ще чесна, дозволена Богом трудова діяльність на сільськогосподарській ділянці землі, фабриці чи в кабінеті з метою отримання належної винагороди, яку призначає Бог як засіб для пристойного існування та можливості поклоніння іншими видами поклоніння, без додавання Йому рівних чи подібних, спільників чи співучасників, заради мож-

ливості виконання обов'язкових приписів Всевишнього, як-от утримання та забезпечення сім'ї, батьків тощо. Все це входить у поклоніння.

"Скажи: "Воістину, мій Господь указав мені прямий шлях, який є істинною релігією, віросповіданням Ібрагіма-ханіфа. А він не був багатобожником!" Скажи: "Воістину, моя молитва й виконання обрядів, моє життя й смерть — це все належить Аллагу, Господу світів! Немає рівного Йому. Саме це наказано мені, і я — перший із відданих Йому!" (сура 6, аяти 161-163).

Бог створив нас лише для поклоніння Йому, і це Його суверенне право як Творця встановлювати Свої умови та вимагати їхнього виконання. Обов'язок людини – підкорятися Йому та виявляти слухняність, водночас не вигадуючи для Нього рівних чи подібних, співучасників чи спільників, яких просто не існує. Всевишній Господь сказав: **"Наказав вам Господь твій не поклонятися нікому, крім Нього, а також ставитися якнайкраще до батьків" (сура 17, аят 23).**

Люблячий Бог бажає, аби людина осягнула як тимчасове, так і вічне щастя. І саме через щире поклоніння та підкорення Йому Одному вона може стати істинно щасливою та успішною як у цьому короткому земному житті, так і в останньому вічному житті. Про це найкраще знає саме Творець усього існуючого, до Нього Єдиного може бути виявлена повна довіра:

"Чоловікам і жінкам, які робили добро й були віруючими, Ми неодмінно даруємо прекрасне життя. І Ми неодмінно винагородимо їх за те найкраще, що вони робили!" (сура 16, аят 97).

Багатобожжя та ідолопоклонство (ширк) – шлях у пекельний Вогонь

Кожна клітина та кожен орган нашого тіла поклоняються Творцеві та, незалежно від волі самої людини, виконують свою функцію, своє призначення, визначене їм Богом, і тим самим підкоряються Його волі та вклоняються Йому! Усі тварини та рослини, гори, моря, повітря, планети, кожен атом у Всесвіті, все суще – в небесах та на землі – неухильно виконують мету свого створення та існування, виявляючи повну покору Богу! І лише люди та джини (істоти з невидимого світу) зухвало дозволяють собі чинити беззаконня та непослух Творцеві, найгіршим проявом яких є невір'я та поклоніння комусь ще, окрім Всевишнього Господа, при цьому виявляючи відверту невдячність та зневагу до свого Творця, через що вчиняють найбільшу несправедливість та мерзоту у світі!

" Прославляє Аллага (Господа) те, що на небесах і на землі, а Він — Великий, Мудрий! Йому належить влада над небесами й землею, Він дарує життя та смерть, і Він спроможний на кожну річ!" (сура 57, аяти 1-2).

Немає найменших сумнівів, що, створивши людей для поклоніння і прославляння виключно Своєї Божественності та неповторної Величі, Всевишній Господь не бажає людям якогось зла, а лише добра та істинного щастя! Отже, підкорення та слухняність Йому обов'язково принесе людині лише найбільшу можливу користь! До нас з Вами жило багато поколінь людей, починаючи з Адама та Єви (наших прародичів). Адам – перший чоловік, якого створив Бог. І він (Адам) не виявив жодного сумніву в існуванні свого Творця. Адам і Єва жили в Раю доти, доки че-

рез намовляння та підбурення шайтана (сатани) не ослухалися свого Господа. Тоді Всевишній Господь оселив Адама та Єву на землі й сказав: **“Земля стане для вас притулком і ви матимете там прожиток — до певного часу! А якщо прийде від Мене до вас прямий шлях, то ті, хто йтиме прямим шляхом Моїм, не матимуть страху й не будуть засмучені! А ті, які не вірували та й вважали Наші знамення брехнею, вони — жителі пекла. Будуть вони там довіку!” (сура 2, аяти 36, 38-39).**

Іншими словами, Бог обіцяв тим із нащадків Адама, котрі будуть дотримуватися Божого Керівництва, тобто Писань, які передані через Його посланців, що Він неодмінно поверне їх на першу батьківщину, у першу домівку – в Рай, де з моменту створення мешкали їхні прабатьки – Адам та Єва. І ось, опинившись після домівки радості та насолод у тимчасовому притулку труднощів та випробувань, Адам та його нащадки продовжували сповідувати релігію Єдинобожжя – Іслам, тобто поклоніння виключно Єдиному Богу, протягом 10-ти поколінь, аж доки не з’явився ширк – багатобожжя у вигляді ідолопоклонства в народі Нуха (Ноя), як це було передано двоюрідним братом Пророка Мухаммада, мир йому та благословення Аллага (Господа), ібн Аббасом.

Ібн Аббас, нехай буде вдоволений ним Всевишній, також повідав:

“Іменами цих ідолів (Вадд, Сува’, Йагус, Йа’ук та Наср) колись називались праведні мужі з народу Нуха (Ноя). Коли ж вони померли, сатана навіяв у серця їхніх одноплемінників хибну думку – спорудити бовванів (ідолів) у місцях, де вони найчастіше проводили свій час, та назвати цих бовванів їхніми іменами. Вони, не маючи вже на ту пору достатніх знань і піддавшись на спонукання та нашіптування сатани, так і зробили, але на ту пору ще ніхто їм не поклоня-

вся. Коли ж те покоління померло, а знання ще більше були втрачені, їм (ідолам) почали вже й поклонятися" (збірник хадісів імама Бухарі, хадіс №4920; витяг з книги "Основи віри у світлі Корану та Сунни", стор.65).

Поступово, покоління за поколінням, люди почали віддалятися від Бога та правдивої релігії, а натомість фальшива релігія затьмарювала розум людей, приводячи до спотвореного світогляду, надмірного заклопотання та захоплення мирськими справами, відкидання та нехтування законами Бога, до різного роду збочень та нечистот. Людина зазнала значного деградування. З'явилось безліч гріховних вчинків та практик: брехня, крадіжки, зрада, вбивства, підступ, заздрість, взаємна ненависть, невірність, пияцтво – все це стало звичайним явищем серед людей. Люди почали ворогувати одне з одним, через втрату істинної віри згубили страх перед покаранням Всевишнього Господа. А найгірше – почали практикувати поганство, багатобожжя, ідолопоклонство, підмінивши релігію Всевишнього Господа вигаданими казками про вигаданих божків, і, як наслідок, почали поклонятися фальшивим божествам: сонцю, вогню, камінню, деревам, вітру, блискавці, померлим праведникам та їхнім могилам, різноманітним саморобним ідолам тощо, прирівнюючи та вподібнюючи їх до Єдиного Бога. Вони почали просити здоров'я, щастя, дітей, добробуту, визволення від різноманітних бід та нещасть не у Всемогутнього Творця – Господа, а у вигаданих ними примарних божків, фальшивих посередників та заступників. Ось так поступово з'явилась найбільша несправедливість у світі, що зазіхнула на виключне право та достоїнство Бога бути Єдиним, Кому поклоняються та Кого звеличують. І ця найбільша несправедливість називається багатобожжям, ідолопоклонством та поганством, а арабсь-

кою мовою – “ширк”. Отже, мусимо зрозуміти, що саме через втрату богонатхненної релігії Єдинобожжя – Ісламу, тобто чистого поклоніння Творцю, в людей почав псуватись розум, вони збились з Прямого шляху вдоволення Всевишнього Господа і почали прирівнювати та вподібнювати своїх вигаданих фальшивих божків до Правдивого та Єдиного Господа – до Бога, Котрий Єдиний усе бачить, усе чує та відповідає на молитву Своїх щирих рабів-єдинобожників, на відміну від тих ідолів, які, звісно, нічого не чують, не бачать і не відповідають на кликання та благання своїх нещасних та заблудлих прихильників:

“Він скорочує день ніччю, а ніч скорочує днем. Він підкорив сонце й місяць; вони плинуть до визначеного строку! Такий Аллаг, ваш Господь! Йому належить влада, а ті, кого ви кличете замість Нього, не владні навіть над плівкою з кісточки фініка! Коли ви кличете їх, вони не чують вашого заклику, а якби й чули, то не відповіли б вам. У День Воскресіння вони зречуться вашого поклоніння. Ніхто не розкаже тобі так, як розкаже Відаючий!” (сура 35, аяти 13- 14).

Чути молитву благання, молитву кликання й відповідати на неї – це якість, що притаманна лише Богу й нікому іншому. Він Один-Єдиний є Подавцем, Дарувальником та Розпорядником наділу для кожного Свого створіння. Приписувати кому-небудь, наділяти когось чи щось якостями, якими володіє лише Один-Єдиний Бог, – це і є багатобожжя, поганство (ширк).

“Хто відповідає на благання нужденного, коли той кличе Його, Хто відвертає зло й робить вас намісниками на землі? То чи є, крім Аллага (Господа), інший бог? Мало ви замислюєтесь!” (сура 27, аят 62).

Посланці та пророки Всевишнього Господа – прояв милості до людей

І коли люди почали чинити подібні огидні вчинки, Всевишній Господь зі своєї ласки надіслав до людей Своїх посланців та пророків, щоб закликати людей відновити віру в Єдиного Творця та щиро шукати Його вдоволення через чисте поклоніння та підкорення Його велінням. Своїм життєвим прикладом вони показували людям, що означає вірити в Бога і як жити за Його законами, аби знайти його прихильність та вдоволення, осягнути вічне щастя.

Протягом усієї історії людства Всевишній Господь спрямував до людей багато пророків, серед яких найвизначнішими були п'ятеро: Нух (Ной), Ібрагім (Авраам), Муса (Мойсей), Іса (Ісус) та Мухаммад – мир їм усім. Вони – посланці Одного Бога, і всі вони закликали свої народи поклонятися лише Одному-Єдиному Богу. Переклад змісту слів Всевишнього Господа наступний:

"Ми не відсилали раніше за тебе жодного посланця, не відкривши йому: "Немає бога, крім Мене! Тож поклоняйтеся Мені!" (сура 21, аят 25).

Посланці розповідали людям про те, що було обіцяно Господом тим, хто прямуватиме за відправленим до них посланцем Бога, який приніс їм настанови від Всевишнього, а це – вічне життя в Раю після нетривалого проживання на землі. А для тих, хто не прийме посланців Бога, після смерті приготоване вічне Пекло. І лише небагато людей слідувало за тими посланцями, а тому цілі народи, що колись жили, Бог покарав за непослух Своїм посланцям та відмову прийняти релігію, якої навчали ті єдинобожники (ханіфи) – щирі слуги Всевишнього Господа. Наприклад, народ пророка Нуха потопили, а народ пророка Саліха знищив зловісний крик. Народ пророка Гуда

знищив спрямований на нього лютий буревій, що тривав 8 днів та 7 ночей. Єгипетського фараона з його слугами, який відкинув пророка Мусу та повстав проти велінь Всевишнього, назвавши себе “богом”, поглинуло море. Отже, люди, які не повірили посланцям Бога та померли невіруючими, завжди складали більшість серед людей, починаючи від часів синів Адама, мир йому, і аж до наших днів.

Останній посланець Всевишнього Господа до усіх людей – Мухаммад, мир йому та благословення Аллага (Господа)

Останнім Посланцем Всевишнього Господа до усіх людей, незалежно від національності чи місця проживання, є Мухаммад, мир йому та благословення Аллага (Господа). Переклад змісту слів Всевишнього Господа до пророка Мухаммада, мир йому та благословення Аллага (Господа), наступний:

“Ми відіслали тебе з істиною як доброго вісника та застерігача! Немає народу, до якого не приходив би застерігач!” (сура 35,аят 24).

Один чоловік запитав Мухаммада, мир йому та благословення Аллага (Господа): “Хто ти?” Він відповів: “Я – пророк”. Той запитав: “А хто такий пророк?” Він відповів: “Мене прислав Аллаг (Господь)”. Той запитав: “А з чим Він прислав тебе?” Мухаммад сказав: “Він прислав мене, щоб я передав людям Його веління підтримувати родинні зв’язки, знищувати ідолів та поклонятися лише Йому й нічому іншому нарівні з Ним” (Сахіх Муслім, хадіс №832; “Сади праведних”, хадіс №438).

Судний День – день Справедливості та Милості Всевишнього

Також він, мир йому та благословення Аллага (Господа), як і посланці до нього, багато навчав про Пекло та Рай, про Судний День. Про те, що Господь світів колись воскресить, поверне до життя усіх людей, які колись жили і померли, та збере їх усіх, починаючи від Адама і аж до останньої людини, в одному визначеному місці для того, щоб здійснити справедливий Суд для розрахунку за усе промовлене чи вчинене ними:

“Того Дня Ми змусимо гори рухатися, й ти побачиш землю пустою. Ми зберемо всіх, і ніхто від Нас не сховається! Вони стануть лавами перед Господом твоїм: “Справді, ви прийшли до Нас такими, якими Ми створили вас уперше. Але ж ви й не думали, що обіцянку буде виконано!” (сура 18, аяти 47-48).

Кожна людина буде запитана про те, чи повірила вона в Бога, про Якого розповідали Його посланці і знанням про Якого навчали, чи жила вона згідно з Його законами та приписами, чи виявила належну покірність, слухняність та вдячність своєму Творцеві через щире поклоніння та звеличення Його Божественного Єства. Того Дня буде оцінена кожна мить та вчинок із життя кожної людини, і ніщо не буде упущене чи занедбане. І не зазнає ніхто жодної несправедливості, кожен отримає лише те, що заслужив (також і жадане прощення з невичерпної ласки Бога, що буде даровано людині через щире каяття, але це лише для тих, хто здобув Милість та Вдоволеність Всевишнього Господа через чисте поклоніння виключно Одному Творцеві, Який Єдиний гідний поклоніння, прославляння та звеличення, без додавання та вигадування для Нього рівних, подібних, спільників, співучасників, а також фальшивих посередни-

ків чи заступників). В той День люди будуть охоплені незбагненим страхом за себе, за своє майбутнє. Страх та переляк будуть настільки великими, що навіть мати-годувальниця забуде про свою дитину, стурбована своєю долею, а вагітна втратить плід лона свого, і навіть діти вкриються сивиною від жаху того Дня. Люди зможуть побачити тих, з ким проживали у земному житті, свої родини: дітей, батьків, свого чоловіка чи дружину, друзів... Але ніхто не буде розпитувати про становище одне одного, про здоров'я, про потреби, як це було в нетривалому земному житті. Кожен буде непокоїтись та хвилюватись лише за себе, перебуваючи у великій тривозі та цілковитому збентеженні. Любовні, родинні, дружні стосунки та почуття, що поєднували людей у земному житті, в той День розірвуться та цілком зникнуть.

"Близький друг не звернеться до близького друга, хоча вони й бачитимуть одне одного. У той День грішник захоче відкупитись від кари своїми синами, своєю дружиною та своїм братом, та родом, який давав йому притулок, та всіма жителями землі — лише для того, щоб потім врятуватись!" (сура 70, аяти 10-14).

Яким має бути страх та переляк людини, якщо вона готова задля уникнення покарання відкуплятися і жертвувати своїми коханими та близькими? Людина буде погоджуватися та навіть бажати, щоб дотепер дорогі їй люди відправились у вогонь Пекла, задля власного порятунку за їхній рахунок! У цьому житті людина часто готова на самопожертвування заради любимої та близької людини, але в Судний День почуття страху та переляку запанує над усіма іншими почуттями та поглине їх безслідно в собі, розчинивши у незбагненому відчаї.

Рай та Пекло. Їхня реальність

І відповідно до своїх вчинків та діянь люди будуть розділені на дві групи: одна з них опиниться в Раю, а інша навічно в Пеклі (місці справедливого покарання для всіх, хто чинив та поширював відверту несправедливість та беззаконня)! І ніхто не в змозі в цьому світі описати радість та щастя щирих послідовників пророків, тобто тих, хто увірував у Одкровення Всевишнього Господа – Писання – та виявив покірність та смиренність Його наказам, настановам та велінням. А це так, тому що за їхнє поклоніння виключно Одному-Єдиному Богу, Який не має рівних чи подібних, спільників чи співучасників, за їхній послух та терпіння у цьому нетривалому житті Бог приготував для них таку винагороду, яку не в змозі уявити жоден розум, чого око не бачило та вухо не чуло, а серце не здатне осягнути – це Рай! Переклад змісту слів Всевишнього Господа такий:

“О раби Мої! Сьогодні для вас не буде страху, і не будете ви засмучені, ті, які увірували в Наші знамення та були відданими Нам! Увійдіть же до раю — ви та ваші дружини, радіючи!” Їх будуть обходити із золотими тарілками й чашами. Там вони матимуть усе, чого прагнуть душі та в чому знаходять насолоду очі. Там ви будете вічно! Це — рай, який ви успадкували за те, що робили! Чекають на вас численні фрукти, які ви будете мати за їжу!” (сура 43, аяти 68-73).

Посланець Бога, мир йому та благословення Аллага (Господа), сказав:

“Перша група тих, котрі увійдуть до Раю, буде подібна місяцю в ніч повного місяця, а тоді (увійдуть) їхні послідовники, і будуть вони подібні до найяскравішої зірки на небі. Не матимуть вони соромних потреб, не будуть ані плюватися, ані висякуватися, гребінці їхні – золоті, піт їхній (пахтітиме) мускусом, в

курильницях їхніх буде горіти алое, благе дерево, дружинами їхніми будуть гурії з прекрасними очима і зовнішністю, вони будуть як одна людина, (бо) за образом (своїм вони будуть подібні) батькові їхньому Адаму і (зріст їхній буде рівний) шістдесяти ліктям" (аль-Бухарі, хадіси №3245 і 3246; Муслім, хадіс №2834).

"Коли жителі Раю увійдуть до благодатної Обителі, оповісник проголосить: "Воістину, будете ви жити (вічно) і ніколи не помрете, і, воістину, будете ви здоровими і ніколи не захворієте, і, воістину, будете ви молодими і ніколи не постарієте, і, воістину, матимете добробут та затишок і ніколи не торкнеться вас (ніщо) лихе!" (Муслім, №2837).

"Воістину, найнижче становище в Раю займе той з вас, кому буде сказано: "(Говори, чого) ти бажаєш!" – і (цей чоловік) буде оголошувати свої побажання знову і знову, а тоді його запитають: "Чи (усі) свої побажання ти виказав?" І він промовить: "Так". І тоді йому скажуть: "(Буде) тобі те, чого ти зажадав, і ще стільки ж" (Муслім, №182).

Ніхто не в змозі описати жаху, страху, переляку та відчаю тих людей, які колись відкинули посланців Бога та знехтували їхнім вченням. Бо ж усі будуть чудово розуміти, що справа стосується не кількох днів, років чи навіть століть у Пеклі, але йтиметься про вічність, де не буде кінця їхнім мукам... Аль-Мубаракфурі у своїй книзі писав, що Пророк, мир йому та благословення Аллага (Господа), скликав своїх родичів та сказав:

"Хвала Аллагу (Господу)! Я прославляю Його (звеличую Його і складаю хвалу Йому) та звертаюсь до Нього по допомогу, і вірую в Нього, та покладаюсь на Нього, і свідчу, що немає правдивого божества, гідного поклоніння, крім лише Одного-Єдиного Аллага (Господа), у Якого немає рівного чи подібно-

го Йому (спільника чи співучасника)!" Після цього Він сказав: "Воістину, той, що попереду, не буде вводити в оману людей свого народу! Клянусь Аллагом (Господом), окрім Якого немає правдивого божества, гідного поклоніння, воістину, я – посланець Аллага (Господа) до вас зокрема і взагалі до всіх людей! Клянусь Аллагом (Господом), ви обов'язково помрете подібно до того, як ви засинаєте, і ви обов'язково звідаєте свого воскресіння подібно до того, як ви прокидаєтесь од сну, і вас обов'язково прикличуть до розрахунку за те, що ви чините, і, воістину, (після цього ви) навічно (опинитесь) чи в Раю, чи у Вогні (Пеклі)!" ("Життя Пророка, мир йому та благословення Аллага (Господа)", аль-Мубаракфурі, стор. 91).

Про Рай та про Пекло розповідав також своєму народу пророк Всевишнього Господа Ісус, син Марії (мир йому). І хоча сучасна Біблія – книга, в якій дуже спотворено науку пророка Іси (Ісуса) (мир йому) та поміщено безліч ганебних вигадок, вимишлених різними фальшивими пророками та лукавими слугами диявола, які вдавали з себе покірних слуг Бога. Та все ж деякі слова пророка Іси в цій книзі передають якусь правдиву частину його науки (і такі висновки можна зробити через порівняння зі Священним Кораном – останнім Одкровенням Бога до людства, яке не зазнало жодних спотворень і збережене Ним від будь-яких помилок чи неправди). Тож ті, хто колись навчався християнству, можуть мати деяке правдиве уявлення, наприклад, про Рай та про Пекло. Ось кілька прикладів: "Тих, хто чинить беззаконня, їх повкидають до печі вогненної, буде там плач і скрегіт зубів! Тоді праведники, немов сонце, засяють у Царстві" (Біблія, Євангеліє від Матвія, 13:41-43). Ще: "І підуть ось ці в муку вічну, а праведники в життя вічне" (Біблія, Євангеліє від Матвія, 25:46). Ще: "Помер

же й багатий, і його поховали. І, терплячи муки в Пеклі... “бо я мучуся в полум'ї цім!...” І сказав тоді він (багатий): “Отож, отче, благаю тебе, щоб його ти послав у дім батька мого, бо п'ятьох братів маю, нехай же він їм засвідчить, щоб і вони не прийшли на це місце страждання! Та відповів Авраам йому: “Вони мають Мойсея й Пророків, нехай слухають їх!” А він відказав: “Ні ж бо, отче Аврааме, але коли прийде хто з мертвих до них, то покаються (тобто повірять в Пекло, обіцяне Богом)”. Йому ж Авраам відказав: “Як Мойсея й Пророків не слухають, то коли хто й з мертвих воскресне, не йнятимуть віри!” (Біблія, Євангеліє від Луки 16:22-31).

То що ж таке Пекло? Пекло – це місце з вічними муками та стражданнями, оселя покарання для невіруючих людей, які не прийняли посланців Бога, що прийшли до них, і вони увійдуть туди навічно внаслідок їхнього земного життя. І це станеться одразу після Суду Всевишнього! Пекло – це найжахливіше зі створених Богом місць страждань та мук, що важко уявити людині. Ці страждання створені за велінням Бога і є набагато тяжчими за будь-які подібні речі на землі. Мешканці Пекла будуть зазнавати мук через п’ять органів чуттів: їхні очі будуть бачити жахливі та огидні видіння; їхні вуха будуть чути страхітливі шуми, окрики, стогнання, скиглення, що викликатимуть незникаючий біль; ніс буде вдихати найогидніші та наймерзенніші запахи; язик буде відчувати відразливі, бридкі та гидкі смаки; а шкіра й все тіло буде горіти, звиваючись у пекельних муках, але не зможе звикнути до тих страждань, хоча й не помиратиме... Пророк, мир йому та благословення Аллага (Господа), сказав:

“Воістину, у День Воскресіння найбільш легкого покарання зазнає та людина з-поміж мешканців Вогню, на ступні якої буде покладено два тліючі вугли-

ки, через що її мозок почне кипіти, і їй здаватиметься, що ніхто не зазнає найбільших мук і страждань, ніж вона, тоді як (саме вона зазнаватиме) найбільш легкого покарання серед усіх" (аль- Бухарі).

А що тоді можна сказати про найбільших злочинців та ворогів Всевишнього Господа, що матимуть ще сильніші та жахливіші покарання?!

Вогонь – нестерпне страждання. Людина навіть кілька секунд не може утримувати пальця над вогником із сірника, бо відразу відчуває нестерпний біль. Однак біль від вогню, що ми можемо відчути в цьому світі, є мізерним у порівнянні із пекельним. Неможливо, щоб людина могла довго горіти та не згорати у земному вогні. Тому якщо вона потрапляє у вогонь у земному житті, то смерть настає за 5-10 секунд від больового шоку, тобто страшний біль від вогню доводиться відчувати лише нетривалий час. У Пеклі ж ці нестерпні, болісні страждання не припинятимуться ніколи, ані на мить! Але, крім фізичних страждань, існують також сильні моральні, душевні страждання. Мешканці Пекла зазнають принижень та образ, жахливого ставлення, будуть зганьблені відповідно до своїх вчинків у земному житті. Вони будуть страждати від нестерпного почуття жалю за вчинене в своєму минулому житті та про наслідки усього того. Від безнадії та безвиході їхні серця будуть стискатися та скиглити аж до нестерпного болю. Вони перебуватимуть у глибокому відчаї, роздумуючи про свою жахливу вічну долю у Пеклі, і якщо б їм дати надію на те, що їхні страждання ніби можуть припинитися через мільйон чи мільярд років, то це стало б для них несказанною радістю та великою втіхою. Отже, почуття безнадійності в Пеклі, викликане усвідомленням, що стражданням не буде кінця, не можливо порівняти з жодним почуттям безнадійності на землі.

“Ті, які опинились у вогні, скажуть вартовим геєни: “Покличте вашого Господа, нехай полегшить нашу кару хоча б на один день!” Ті скажуть: “Невже ваші посланці не приходили до вас із ясними знаменнями?” Вони скажуть: “Так!” А їм скажуть: “Моліться самі!” Але ж молитви невіруючих марні!” (сура 40, аяти 49-50).

Пророк, мир йому та благословення Аллага (Господа), сказав: “Немає серед вас такого, з ким не заговорить Аллаг (Господь). І не буде між Ним та вами перекладача-посередника. Тоді подивиться (людина) направо, але нічого не побачить, крім того, що вона вчинила раніше, потім погляне прямо і не побачить перед собою нічого, крім Полум’я (Пекла). Тож нехай кожен із вас захистить себе від Вогню хоча б половинкою фініка (тобто найнезначнішою милостинею), а якщо не знайде й цього, то добрим словом!” (аль-Бухарі, Муслім).

А що ж таке Рай? Рай – це місце з вічними радощами та насолодами, оселя для людей, котрі обрали для свого земного життя Прямий шлях Бога, якого було навчено в Одкровенні Творця, ставши послідовниками Його посланців, дотримуючись усього, чого вони навчили від свого Господа. І ввійдуть вони туди після земної смерті, а саме одразу після воскресіння та Судного Дня. В Раю людина назавжди позбавлена будь-яких страждань та неприємностей, тому ніколи не буде хворіти, тужити, сумувати, засмучуватись, голодувати, відчувати якусь нестачу чи зазнавати якогось болю.

Віруючі проживатимуть у палацах вражаючої краси, куштуватимуть вишукані страви та насолоджуватимуться незвіданими досі напоями та фруктами, їх будуть супроводжувати дружини неймовірної краси, гурії та багато інших благ, і їх ніколи не виведуть з Раю.

Будь-яке бажання людини в Раю здійснюватиметься на її безмірну радість. І яку ще несказану безліч задоволень та насолод приготував для Своїх віруючих рабів Всевишній Господь, про які навіть уявлення не маємо, які ніколи не набридатимуть, до яких ніколи не звикнемо і від яких ніколи не стомимось!!!

Пророк, мир йому та благословення Аллага (Господа), сказав:

“Якщо б яка-небудь жінка з мешканок Раю з’явилась перед жителями сучасної землі, вона б осяяла собою (увесь простір між небом та землею) і наповнила б його своїм ароматом, а щодо її головного убору, то, воістину, він кращий за цей світ та все те, що у ньому!” (аль-Бухарі, №2796).

Якщо ж всього лише один головний убір жінки з Раю кращий за цілий світ з усією його красою та різноманітністю, то що можна сказати безпосередньо про сам Рай?! Згадаймо ще раз чудову звістку для віруючих, що Пророк, мир йому та благословення Аллага (Господа), повідав:

“Коли жителі Раю увійдуть до благодатної Обителі, оповісник проголосить: “Воістину, будете ви жити (вічно) і ніколи не помрете, і, воістину, будете ви здоровими і ніколи не захворієте, і, воістину, будете ви молодими і ніколи не постарієте, і, воістину, матимете добробут та затишок і ніколи не торкнеться вас (ніщо) лихе!” (Муслім, №2837).

Пророк, мир йому та благословення Аллага (Господа), сказав: “(Якось) Муса (мир йому) запитав свого Господа: “Хто з мешканців Раю буде займати найнижче становище?” Він відповів: “Це буде людина, яка прийде вже після того, як усі (інші) жителі Раю будуть уведені до Раю, і їй буде сказано: “Увійди до Раю!” Вона скаже: “О мій Господи! Як же я (увійду, коли всі) люди вже зайняли свої місця і отримали

(те, що їм було приготоване)?!" І цій людині буде сказано: "Чи вдовольнить тебе те, що в тебе буде царство, подібне до царства одного з царів землі?" Людина відповість: "Я буду вдоволеним (вдоволеною), о мій Господи!" Тоді Аллаг (Господь) скаже: "(Даруємо) тобі це і ще стільки ж..." І вп'яте (ця людина) вигукне: "Вдоволений (вдоволена) я, о мій Господи!" І (Аллаг) скаже: "Даруємо тобі це і ще десять разів стільки ж і даруємо тобі те, чого жадала твоя душа і чому радіє твоє око", – і (ця людина) вигукне: "Задоволений (задоволена) я, о Господи мій!".

Муса (мир йому) запитав: "О Господи мій, а хто ж із них (займе) найвище становище?" Господь відповів: "(Ними будуть ті,) яких Я побажаю (обрати) та вшаную Своєю Власною Рукою, і Я приховав це (від усіх), і не бачило це око, і не чуло про це вухо, і не являлося це серцю людини" (Муслім, №189; "Сади праведних", хадіс №1883).

Якщо у Вас вже з'явилося бажання бути з-поміж жителів Раю, то це і є Ваш Успіх, а точніше перший крок до великого та справжнього Успіху!

Посланець, мир йому і благословення Аллага (Господа), передав: "У День Воскресіння приведуть того, з осуджених на (муки) Вогню, хто у цьому світі насолоджувався найбільшою розкішшю та надмірними достатками. І він буде занурений у Вогонь (на мить), а (опісля) його запитають: "О сину Адама, чи ти насолоджувався коли-небудь якимись благами і чи пізнав якесь блаженство?" І він відповість: "Ні, клянусь Тобою, о Господи!" І приведуть того, хто в цьому світі зазнав найжахливіших бід та нещасть, а тоді отримав у дар Рай. І його (на мить) введуть до Раю, а потім запитають: "О сину Адама, чи ти пізнав коли-небудь якесь лихо і терпів якісь нестатки?" – і він відповість: "Ні, клянусь Аллагом (Господом), ніколи не знав я жодного лиха та ніколи не терпів жо-

дних нестатків!" (Муслім).

Як Рай, так і Пекло вже зараз існують та очікують своїх мешканців!

Багато з тих, хто вважає себе віруючим, перебувають в омані щодо одного питання. Вони говорять, що вірять в Бога, визнають Його як Творця усього існуючого, допомагають людям добрими справами, ніколи не вдаються до брехні, не крадуть, не вбивають і нікого не ображають. Отже, чинять багато корисних та благих справ щодо оточуючих людей, своїх ближніх, але водночас не вірять чи сумніваються у тому, що їхня смерть не є повним завершенням їхнього існування, не є абсолютним фіналом їхнього життєвого шляху. Вони не вірять у те, що прийде мить, коли вони воскреснуть після смерті і будуть відповідати перед Богом на всесвітньому Суді. Вони заперечують існування Раю та Пекла, призначених для людей, які воскреснуть після смерті. Дехто навіть вважає, що поняття Раю та Пекла – це лише образи-алегорії покарання та винагороди, які притаманні лише цьому світові, тобто абстрактні поняття, і не несуть у собі реального змісту. У цих людей брак знань та віри, їхнє становище – сліпі серед темної ночі, тобто заблудлі та з головою занурені в оману нехтування Одкровенням Всевишнього Володаря, бо ж усе це – Воскресіння, Судний День, Рай та Пекло – обіцяє та стверджує Сам Творець, Господь Всесвіту – Єдиний Бог!

"Скажи: "Вас забере ангел смерті, який має над вами опіку. А потім вас повернуть до вашого Господа!" (сура 32, аят 11).

"Вони клялися Аллагом (Господом) — найсильнішими клятвами! — що Аллаг (Господь) не воскресить померлих. Та ж ні! Істинне обіцяне Ним, але більшість людей не знає! Він пояснить їм те, про що вони сперечалися між собою, і ті, які не увірували, дізнаються,

що були брехунами!" (сура 16, аяти 38-39).

Цінність віри у небачене, але об'явлене у Господньому Одкровенні

Люди, які не вірять, заперечують чи сумніваються щодо того, що пообіцяв та об'явив Всевишній Господь у Своєму Писанні, – є невіруючими в Бога! Віруючою людиною є лише та людина, котру Всевишній Господь вважає віруючою. І навпаки, невіруючою людиною є та людина, котру Всевишній Господь вважає невіруючою. Якщо ж хтось сумнівається в тому, що, перетворившись на порох та зотлілі кістки після смерті, людина неодмінно буде відновлена у новому тілі через воскресіння, то це вказує на недооцінку, нехтування та приниження здатності та спроможності Бога і незнання про Його міць та могутність. Бо ж Всевишній Господь є Всемогутнім Творцем та Володарем і для Нього усе є легким та немає нічого неможливого!

"Коли Ми хочемо якусь річ, то тільки говоримо їй: «Будь!» — і вона є!" (сура 16, аят 40).

"Клянуся Господом неба й землі, що це — така ж істина, як і те, що ви наділені мовою!" (сура 51, аят 23).

Наш обмежений людський розум не спроможний зрозуміти, пояснити, вмістити чи осягнути Сутність Бога, Його Якості та Атрибути з усіма їхніми властивостями та можливостями. І якщо людина не здатна зрозуміти, у який спосіб Бог здатний повернути до життя зотлілі кістки, то це аж ніяк не означає, що Всевишній Господь не спроможний на подібне!

"Того Дня Ми згорнемо небо так, як згортають сувої для письма. Ми повторимо творіння так, як почали його вперше, що вже було обіцяно. Воістину, Ми зро-

бимо це!" (сура 21, аят 104).

Наша віра чи невір'я не впливають на здатність чи спроможність Бога. Але саме у цьому полягає сутність віри – ми віримо у те, чого не бачили та в чому не мали змоги переконатися, виявляючи довіру, покірність та щире прагнення звеличувати свого Творця, наближатися до Нього та покладатися лише на Нього, пов'язувати усе своє існування саме з Ним, не уявляючи навіть миті віддалення від Нього. Ми віримо в Бога, хоч і не бачили Його, також у Його посланців. Якщо б ми на власні очі побачили Бога, створені Ним Рай та Пекло, то це була б вже не віра, і увесь порядок цінностей та взаємин між Богом та людьми зазнав би докорінних змін: то був би інший світ... Але зараз, живучи в цьому світі, ми маємо змогу дізнаватися про Бога через Його посланців, а тоді, як наслідок, набуваємо Віри та Переконання. Є безліч логічних доказів реальності Воскресіння та Судного Дня, але віруюча людина вірить у ці події передусім тому, що про них сповістив та навчив Посланець Бога, мир йому та благословення Аллага (Господа)! І саме цього для віруючої людини є достатньо, щоб мати тверде переконання про цю істину. Бо заперечувати чи піддавати сумніву слова посланців Бога – це є характерною рисою та визначальною ознакою невіруючих людей. Отже, хто не вірує у Воскресіння, той, беззаперечно, є невіруючим. І підтвердженням цьому є переклад змісту слів Всевишнього Господа:

"Невіруючі думають, що вони ніколи не воскреснуть. Скажи: "Ні! Клянуся Господом моїм, ви воскреснете, а потім, воістину, сповістять вам про вчинки ваші! Це для Аллага (Господа) легко!" (сура 64, аят 7).

"О ви, які увірували! Віруйте в Аллага (Господа), Його Посланця і Писання, яке Він зіслав Посланцю Своєму; а також у Писання, яке було зіслано раніше. І

хто не вірує в Аллага (Господа), в Його ангелів, Його Писання, Його посланців та в Останній День, той заблукав у глибокій омані!" (сура 4, аят 136).

Реальність існування сатани (диявола) – ворога Всевишнього Господа та людей

То хто породжує в людях сумніви і невір'я в Бога та чинить супротив Правді Творця та віруючим? У нього багато імен – Ібліс, сатана, диявол, шайтан, але мету він має одну – збивати людей з Прямого шляху Господа, Творця неба та землі! Його покарання за непослух та сіяння зла на землі було відстрочене до Судного Дня, після якого він та усі його послідовники навічно потраплять до Пекла! Сатана намовляє, зваблює, спокушає, нашіптує, підбурює та баламутить кожну людину протягом усього її земного життя, щоб вона ослухалась свого Господа та потрапила у цілковиту оману щодо правдивого стану всіх речей, аби втратила почуття реальності та зв'язок із своїм Творцем:

"Той сказав: "Даруй мені відстрочку — до того Дня, коли воскреснуть вони!" Він відповів: "Воістину, ти — один із тих, кому дано відстрочку, до того Дня, час якого визначено!"(сура 15, аяти 36-38).

Відомий вчений, тлумач Священного Корану, імам Абдуррахман ас-Сааді з приводу цього аяту написав:

"Аллаг (Господь) задовольнив його прохання (про відстрочку) не для того, щоб виявити йому якусь пошану, але щоб згідно зі Своєю неперевершеною та незрівнянною Мудрістю піддати випробуванням його (диявола) та усіх інших рабів. Аллаг (Господь) побажав, щоб саме в такий спосіб правдиві раби, які щиро бажають виявити покірність, послух, прихильність

та вдячність своєму істинному Покровителю та Господу, мали змогу відзначитися та відокремитися від тих, хто розміняв ці благодатні якості на надмірну гордовитість, пихатість, зарозумілість та зверхність, ставши на шлях ворожнечі, непослуху та спротиву своєму Творцеві. Саме тому Аллаг (Господь) в найкращий можливий спосіб застеріг нас від сатани та роз'яснив нам його цілі та наміри" (тлумачення Священного Корану "Полегшення від Великодушного та Милостивого", том 2, стор.280).

І тут ми маємо зрозуміти та взяти до уваги, що те випробування призводить до поділу створінь (людей та джинів) на два протилежні табори: одні за прояв своєї віри та смиренність отримають вічну винагороду, а інших очікує обране ними покарання за невір'я, прихильність до неправди та підтримку несправедливості.

Отже, не припускайтеся помилки та не вважайте сатану чи шайтана якоюсь вигадкою, казкою чи просто безглуздям та нісенітницею... Він цілком реальний і бере активну участь у житті кожної людини, хоча є невидимим, бо не є частиною матерії, досяжної для людських органів чуття. Але він безперестанно проявляє себе і чітко дає себе знати через злі події в світі, а також слова, вчинки, ідеї та думки тих людей, яких йому вдається одурманити та звести з Прямого шляху на дорогу нечестя та беззаконня.

Ідолопоклонство – шлях загибелі, Єдинобожжя – єдиний шлях спасіння через Милість Бога

Сатана скеровує людей до безглуздя, навіює у їхні серця злі думки та ідеї про Бога, надихає на різні недобрі вчинки, породжуючи в їхніх серцях різнома-

нітні сумніви щодо існування Творця, спотворені уявлення про Атрибути та Якості Бога, що зі свого боку неодмінно призводить до поклоніння різноманітним ідолам та померлим праведникам (і навіть злодіям), які насправді нічим не володіють, не мають ніяких досконалих якостей, ні на що не здатні й самі потребують допомоги Всевишнього Господа! Вони (ці фальшиві об'єкти поклоніння та шанування) не мають ані знань, ані якоїсь сили чи влади, жодних інших вагомих цінностей та позбавлені навіть життя, а тому не здатні чути, бачити чи міркувати. Тож хіба можна поклонятися, шанувати та звеличувати такі фальшиві божества поряд чи нарівні з Всевишнім Господом, Який "зовсім не подібний до вигаданих божеств, яких несправедливо та облудно взяли за об'єкт поклоніння нарівні з істинним Господом, і які не здатні створити ні велике, ні маленьке, тоді як самі були створені. І як вони можуть стати творцями, якщо самі мають безперестанну потребу у Всевишньому Творцеві?!!" (тлумачення Священного Корану "Полегшення від Великодушного та Милостивого", том 2, стор. 306). Так християни, наприклад, взяли собі за об'єкт поклоніння пророка Ісу (Ісуса), мир йому, який, перебуваючи на землі, насправді вирізнявся серед людей багатьма достоїнствами та чеснотами, з ласки Всевишнього Господа явив багато великих чудес, був пророком від Всевишнього, але, насправді, він сам нічим не володів і не володіє, а має повсякчасну потребу в своєму Творцеві та Господові, без постійної підтримки Якого взагалі ніщо не може проіснувати й миті. Тому всі дива та справи пророка Іси, мир йому, були обдаруванням та благословенням від Бога, Який наділяє чи обділяє кого забажає за власним вибором відповідно до Своєї досконалої Мудрості та Справедливості, згідно зі Своїм чудовим планом, приготованим для Його відданих та праведних

рабів. Отже, Всевишній Господь обрав Ісу Своїм великим та видатним пророком, але водночас пророк Іса, мир йому, завжди залишався рабом Єдиного Бога, що виявив щиру покірність та смиренність перед своїм Господом. І тому ті, хто вважає пророка Ісу, мир йому, кимось більшим за пророка, як-от "сином божим", "рівним Творцеві богом", одним з трьох у вигаданому фальшивому божку під назвою "трійця", насправді є жертвами підступної брехні диявола та його слуг. Саме вони докладають найбільше зусиль, прагнучи ввести якомога більше людей в оману через поширення облудних релігій. Їхня головна мета – зробити якнайбільше людей ідолопоклонниками та позбавити можливості скористатися Божою Ласкою та Прощенням, які є дійсними лише для тих віруючих рабів Всевишнього, що досягають вдоволення свого Господа через утвердження та втілення Єдинобожжя у своєму житті, тобто роблять Бога Одним-Єдиним у своєму поклонінні, і не додають Йому подібних чи рівних, та не вигадують спільників чи співучасників, або ж посередників чи заступників.

"Ті, кого ви кличете замість Аллага (Господа), не творять нічого, вони самі – створені! Мертві, не живі! Не знають вони, коли їх воскресять" (сура 16, аяти 20-21).

Іслам – єдина правдива релігія, що здатна зберегти людину від злодіянь диявола

Сатана навіює людям сумніви в основах ісламської віри, як-от заохочує до заперечення існування ангелів, посланців, Судного Дня та багато іншого. Той, хто відмовився від Прямого шляху Бога, неодмінно потрапляє під вплив сатани та починає неухи-

льно виконувати його нечестиві веління та бажання, стаючи "...тим, хто чинить гидоту на землі". А коли скінчиться відстрочка сатани, тобто коли настане Судний День, ось що промовлятиме він до своїх послідовників:

"Коли справу буде вирішено, шайтан скаже: «Воістину, обіцянка Аллага (Господа) — правдива обіцянка, а своєю обіцянкою я обманув вас! Я не мав над вами влади, а тільки кликав вас. Ви мені відповіли, тож не докоряйте мені, а докоряйте собі! Я не помічник вам, а ви не помічники мені. Я непричетний до того, що ви раніше поклонялися мені [нарівні з Аллагом (Господом)]!» Воістину, невіруючих чекає болісна кара!" (сура 14, аят 22)

Лише з Ісламу можемо дізнатися, що сатана вразливий, бо лише в Ісламі маємо достовірні знання про сутність диявола, про його цілі, його методи спокушення, зваблювання, навіювань та збиття з Прямого шляху Бога. І тільки в Ісламі є ефективні та плідні засоби та методи протидії сатані, за допомогою яких можливо цілком нейтралізувати та обезсилити його брехливі та злі задуми, уникнути підступних пасток та винаходів, покликаних згубити та занапастити якомога більше нащадків Адама. Дотримуючись приписів та науки Ісламу, людина ніби знаходиться в добре укріпленій фортеці, куди сатана не здатний проникнути і де його дії не мають жодної сили, ефекту чи наслідків. Ось лише деякі з методів, за допомогою яких сатана збиває людину з Прямого шляху Бога: невігластво (відсутність знань про найважливіше; найвища ступінь невігластва – коли людина не бажає навіть знати те, що вона нічого не знає...), матеріалізм (надмірна любов до цього світу (земного життя), пихатість, надмірна гордовитість та зверхність, показуха, слідування за своїми пристрастями та пожадливістю, сподівання на довге земне життя в добро-

буті та насолодах, любов до надлишковості, відсутність поняття про будь-які обмеження чи поміркованість та багато іншого). Водночас найголовніше, що потрібно зрозуміти людині, – це те, що метою земного життя кожної людини є поклоніння Богу, своєму Творцеві та Господові, через що зі свого боку людина має можливість досягнути істинного щастя та успішності, реального задоволення своїм життям та існуванням. І лише той, хто прямує за посланцями Бога, – щиро поклоняється Господові та знаходить Його вдоволення та повноту Милості!

Якщо у найдавніші часи люди поклонялися зіркам, камінню, вогню, вітрові й подібному до цього, то в наші дні об'єктами поклоніння часто є гроші, слава, влада, мистецтво, політика, суспільна думка, становище серед людей та посади, звичаї та традиції, ідеї та теорії (націоналізм, патріотизм, матеріалізм, гуманізм, комунізм, дарвінізм), філософії (платонізм, гегельянство, трансцендентальна медитація махариши, псевдоісламський ашаризм), фактор більшості та фальшиве поняття цивілізованості, мода та тренди. Пророк, мир йому та благословення Аллага (Господа), сказав:

"Нехай буде вражений (усяким) лихом і нещастям раб динара та діргема, катіфи (тканина подібна до оксамиту) та хаміси (назва одягу), який залишається задоволеним лише, якщо йому даровано (подібне), а якщо ж ні, то задоволеним він не буває!" (аль-Бухарі, хадіс №2886; "Сади праведних", хадіс №468).

Багатобожжя та його різновиди

Залежно від ступеня важкості та глибини, природи та сутності поклоніння різним об'єктам чи ідеям в Ісламі розрізняють велике багатобожжя (великий

ширк) і мале багатобожжя (малий ширк), причому велике багатобожжя, що є зі свого боку невір'ям (куфром), неодмінно виводить людину з Ісламу і становище такої людини – невіруючий (невірний, безбожник, кяфір), тобто приречений на вічні муки у пекельному Вогні. У визначені величини куфру конкретної людини велике значення має усвідомлення та розуміння вчиненого ідолопоклонства, наміри та мотиви, якими людина керується, чинячи подібні діянні.

Мусимо звернути серйозну увагу та усвідомити, що ні будь-які виготовлені людськими руками ідоли-боввани, ні свавільно обрані об'єкти поклоніння серед живих чи померлих людей ("святі та праведники"), ні вигадані божки з міфів чи природних явищ, ні фальшиві божества з різноманітних філософських вчень та релігій, ні численні земні багатства чи предмети розкоші, ні ідеї чи винаходи людини тощо не були причиною нашого народження та життя у цьому світі. І не вони вмертвлятимуть нас у призначений нам час, і не перед ними ми будемо відповідати в Судний День, також не вони будуть вирішувати нашу долю у Вічному житті, і не їхньої допомоги та заступництва ми потребуватимемо в День Суду. Бо ж не вони є творцями, володарями чи управителями усього існуючого, але лише Один-Єдиний Бог, Який понад усе і не має Йому подібного чи рівного!

Отже, ніхто і ніщо не заслуговує поклоніння та обожнення, возвеличення та любові, окрім Одного-Єдиного Бога. Аді ібн Хатім розповідав: "Я чув, як Пророк, мир йому та благословення Аллага (Господа), прочитав наступний аят: **"Вони беруть собі за Господа, крім Аллага (Господа), своїх учених, ченців і Месію, сина Мар'ям. Але ж їм наказували поклонятися Єдиному Богу! Немає бога, крім Нього! Пречистий Він від того, що додають Йому!"** Я сказав йому: "О

Посланцю Аллага (Господа)! Та ми ж не покланяємось їм (ченцям та вченим)!" Тоді він запитав: "Хіба ж не забороняють вони те, що дозволив Аллаг (Господь), і ви вважаєте це забороненим, а якщо вони дозволяють заборонене Аллагом (Господом), то й ви дозволяєте собі це?" Я відповів: "Так, це правда". Він сказав: "У цьому й полягає ваше поклоніння їм" (сура 9, аят 31; збірники хадісів Ахмада та ат-Тірмізі).

Всемогутній Господь сказав:

"Тож ідіть за тим, що зіслано вам від Господа вашого, і не йдіть за іншими покровителями замість Нього! Як же мало ви про це пам'ятаєте!" (сура 7, аят 3).

"Замість Аллага (Господа) ви поклоняєтесь ідолам та вигадуєте неправду. Воістину, ті, кому ви поклоняєтеся замість Аллага, не здатні дати вам наділ. Шукайте свій наділ в Аллага, поклоняйтеся Йому й дякуйте Йому! До Нього ви повернетесь!" (сура 29, аят 17).

"Такий Аллаг, ваш Господь; немає бога, крім Нього, Творця кожної речі; тож поклоняйтеся Йому! Він — Опікун кожної речі!" (сура 6, аят 102).

"Ви не врятуєтесь ні на небі, ні на землі. Немає у вас, окрім Аллага (Господа), ні покровителя, ні помічника! Ті, які не вірують у знамення Аллага (Господа) та зустріч із Ним, утратили надію на Мою милість. На них чекає болісна кара!" (сура 29, аяти 22-23).

Релігія спасіння для всіх людей – Іслам

Якщо ж хто-небудь почне керуватися у своєму житті іншими повчаннями, поглядами чи переконаннями, окрім релігії Всевишнього Господа (що й робить, на жаль, більшість людей на землі), то це при-

несе йому цілковиту шкоду і жодної користі, тобто неодмінно добро полишить його, а зло поглине та опоганить, збивши на дорогу безнадійних блукань та загибелі . Будь-які вчення, практичні зусилля чи старання стають корисними для людей лише тоді, коли співпадають та узгоджуються із тим, що принесли із собою посланці Бога. Для усіх, хто живе в наш час, Посланцем та Пророком Всевишнього Господа – Творця неба і землі, всього видимого і невидимого – є Мухаммад, мир йому та благословення Аллага (Господа). Кожен пророк буде свідчити в Судний День про свою общину (громаду, народ), до якої він був посланий, і людей судитимуть відповідно до Писань від Всевишнього Господа, які були в них за часів їхнього проживання на землі. Для общини Муси (мир йому) – це буде Тора, для общини Іси (мир йому) – Євангеліє, а для общини Мухаммада, мир йому та благословення Аллага (Господа), тобто для усіх, хто зараз живе на землі, – це Священний Коран. Пророк Мухаммад, мир йому та благословення Аллага (Господа), сказав: “З усіх людей у цьому світі та у світі вічному я найбільш близький до Іси, сина Мар’ям. Пророки – брати (по батькові), матері у них різні, а релігія їхня – одна, єдина (Іслам)” (Сахіх аль-Бухарі, хадіс №3443). І трагічно помиляється той, хто відкидає та не визнає свого Пророка та Посланця від Бога – Мухаммада, мир йому та благословення Аллага (Господа), а помилково вигадує собі яку-небудь пустопорожню та недійсну перед Господом релігію, вводячи себе у глибоку оману, що ніби таким шляхом прямує за Ісусом і ніби є його послідовником та спадкоємцем, і в такий спосіб ніби отримує через нього (Ісу) спасіння та вічне життя (вбережи нас Всевишній Господь від цього блуду та згубної єресі!). Якщо б Ісус (Іса), мир йому, зараз з’явився до нас, то він неодмінно, без ніякого сумні-

ву попрямував би слідом за Мухаммадом, мир йому та благословення Аллага (Господа), та був би його послідовником на Прямому шляху спасіння, керуючись Священним Кораном та Сунною Пророка (повчання та практичний приклад Пророка в усіх сферах життя та поклоніння Богу, що не ввійшли до Священного Корану, а передані у достовірних хадісах), бо саме Мухаммад, мир йому та благословення Аллага (Господа), з волі Всевишнього, є останнім Посланцем від Господа для цілого світу. Їх обох об'єднує те, що вони стали вірними посланцями від Бога, Йому Єдиному вони поклонялися і не додавали ніяких спільників та співучасників, не вигадували Йому подібних та рівних, чим виявили чисте та непорочне поклоніння, утвердивши та втіливши у своєму житті істинне Єдинобожжя, чим догодили своєму Господу та знайшли Його благодатне вдоволення (а отже, і спасіння!):

"[Сказав Іса:] "І, воістину, Аллаг — мій Господь і ваш Господь. Тож поклоняйтеся Йому, це — прямий шлях!" (сура 19, аят 36).

Прямий шлях в Ісламі – це дорога спасіння, вказана у Писаннях, які Бог передав через Своїх Посланців, і полягає у досягненні вдоволення Творця й Господа через сповідування та втілення у своєму житті Єдинобожжя (Тавхід), а також через віддалення від багатобожжя та непричетність до ідолопоклонства. Усе ж інше, що вигадують заблукані та чванливі люди своїм зіпсованим, засміченим розумом, призводить до цілковитого абсурду, хаосу та безладдя, панування беззаконня та нечестя.

Фальшива релігія, що спотворила вчення пророка Іси (Ісуса)

“Світ виробляв усе, чого бажалось йому, залишаючи за християнською церквою згідно з її вмінням пристосовуватися та адаптуватися до його вчень та роз’яснень про життя та його природу. “Цивілізований” світ утверджував свій, цілком протилежний та несумісний з вченням Ісуса, спосіб життя та світогляд, а церква вигадувала нові, “модерні” та “прогресивно-сучасні”, “адаптовані до потреб часу та суспільства” тлумачення та підходи сприйняття контекстів Писання, згідно з якими виходило б, що люди, насправді відкинувши вчення та веління Ісуса, ніби за ними живуть і є послідовниками Месії. І це призвело до того, що світ став жити життям, що деградувало та спотворилось настільки, що насправді стало набагато гіршим та огиднішим від колишнього поганського (язичницького) життя, а церква стала не лише виправдовувати такий стан речей, але й стверджувати, що саме у цьому і полягає наука Христа!” (Ясна Поляна, березень 1909 р.). Ці слова належать російському письменникові Л.М.Толстому. Також він сказав: “...Для мене немає жодного сумніву в тому, що магометанство (тобто Іслам) за усіма зовнішніми проявами стоїть незрівнянно вище від церковного (християнського) православ’я. Тому якщо людині дано вибір між церковним православ’ям та магометанством, то для кожної розумної людини не може бути жодних сумнівів у виборі і вона зобов’язана обрати магометанство з визнанням догми (вчення) про Єдиного Бога та Його Пророка, замість незрозумілого та заплутаного (абсурдного) вчення християнського (православного) богослов’я про “трійцю”, спасіння через “викуп Христовий”, “первородний гріх”, різні обряди таїнств, “святих” з їхні-

ми зображеннями та складних (незрозумілих) богослужінь" (Ясна Поляна, 15 березня 1909 р.). І подібне сміливо можна віднести як до католицьких, так і до протестантських християнських течій та, зрештою, до усіх християнських сект.

"І коли сказав Аллаг (Господь): "О Ісо, сину Мар'ям, чи говорив ти людям: "Візьміть мене й матір мою за двох богів нарівні з Аллагом (Господом)?" Іса сказав: "Преславний Ти! Не говорив я того, на що не маю права. Якби я таке й сказав, Ти б це напевно знав. Ти знаєш те, що в мені, а я не знаю того, що в Тобі. Воістину, тільки Ти знаєш потаємне! Не говорив я їм [нічого], крім того, що Ти наказав мені: "Поклоняйтеся Аллагу, Господу моєму й Господу вашому!" І був я свідком їм, поки був серед них. Коли ж Ти взяв мене, то Ти наглядаєш за ними, а Ти — кожній речі Свідок!" (сура 5, аяти 116-117).

"Істинно, невіруючі ті, які говорять: "Воістину, Аллаг (Господь) — це Месія, син Мар'ям!". Але ж казав Месія: "О сини Ісраїля! Поклоняйтеся Аллагу (Господу), Господу моєму й Господу вашому!" Воістину, ті, які додають Аллагу (Господу) рівних — заборонив Аллаг їм сади раю, будуть у пеклі вони! І не буде у неправедних помічників! Невже не покаються вони перед Аллагом і не благатимуть прощення у Нього? Адже Аллаг (Господь) — Прощаючий, Милосердний! Месія, син Мар'ям — лише посланець. Істинно, приходили посланці й до нього. Мати його — праведниця, але й вони споживали їжу! Поглянь, як роз'яснюємо Ми [невіруючим] знамення Наші! І ще раз поглянь — у якій же омані вони! "(сура 5, аяти 72, 74-75).

"Воістину, Іса перед Аллагом (Господом) схожий на Адама — Він створив його з праху, а потім сказав тому: «Будь!» — і він є" (сура 3, аят 59).

Отже, саме Іслам є виключним джерелом правдивого знання та вчення про Творця, єдиною правди-

вою релігією Божою, яка дарована Самим Творцем усім людям для досягнення ними істинного успіху, а саме спасіння та входження у вічний Рай, що приготований для усіх щирих рабів Всевишнього Господа, якими є єдинобожники, що утверджують та виконують у своєму житті на землі виключне право та достоїнство Бога бути Тим Єдиним, Кому поклоняються та Кого прославляють, звеличують та шанують. За 1400 років ніхто не змінив жодного слова в тексті оригіналу Священного Корану арабською мовою, що був дарований Всевишнім Господом Своєму Посланцеві Мухаммаду, мир йому та благословення Аллага (Господа), який не вмів ні читати, ні писати! Наприклад, подібного не можна сказати про Біблію, що зазнала незліченних змін та викривлень, так що, безсумнівно, втратила статус Божого Одкровення. Ось що сказав Ґете:

Щоб навіки Євангеліє дати,
Христос був посланий з небес,
І учнів він почав навчати
Божественних Святих словес.
А згодом до небес вознісся,
Вони ж, у славу Божества,
Пішли писати й доносити,
Хто як ті пам'ятав слова.
І все, як зазвичай, відмінно,
Бо здібності у всіх свої,
І в християн біда незмінна –
До Суду Страшного терпи!

І Ісус, і Мухаммад, мир їм і благословення, неодмінно будуть разом у вічному Раю. А ось всі ті, хто народився після послання у світ Священного Корану, якщо не визнають пророка Мухаммада, мир йому та благословення Аллага (Господа), своїм Посла-

нцем від Творця, який безсумнівно прийшов до всіх, хто жив чи живе відтоді, і не підуть слідом за ним, ставши його щирими послідовниками, то неодмінно будуть позбавлені повноти Милості Всевишнього Господа та Його найвеличнішої нагороди – Раю, а натомість навічно будуть приречені на муки в Пеклі. Не визнавати, не вірити і не прямувати за Посланцем Бога означає не визнавати, не вірити та не виявляти послух та смирення Тому, Хто надіслав цього Посланця, тобто Самому Господу світів, Всевишньому Творцю!

Посланець Бога, мир йому та благословення Аллага (Господа), сказав: **“Того, хто засвідчив, що немає істинного божества, гідного поклоніння, окрім Одного лише Аллага (Єдиного Божества), у Якого немає подібного чи рівного Йому співучасника (спільника); що Мухаммад – Його раб і Його Посланець; що Іса – раб Аллага, і Його посланець, і Його Слово, з яким Він звернувся до Мар’ям (Марії), і Дух від Нього; що Рай – істина і Пекло – істина, Аллаг введе до Раю незалежно від того, якими були його (інші) діяння та вчинки” (аль-Бухарі, хадіс №3435; Муслім, хадіс №28).**

Слова більш зрозумілими навряд чи можуть бути – настільки усе є вражаюче очевидним!

Існує лише одна правда та одна правдива релігія

Аллаг – одне з прекрасних Імен Всевишнього Господа, яке означає “Істинне Божество”, тобто “Правдивий Бог, Якого обожнюють і Якому поклоняються, бо Він Єдиний, Хто гідний поклоніння та має право бути Тим, Кого возвеличують та прославляють, через наявність у Нього Одного справжніх Божественних Якостей та Атрибутів, що вирізняються сво-

єю повнотою, досконалістю, бездоганністю та неповторністю (дивіться Тлумачення Священного Корану “Полегшення від Великодушного та Милостивого”, том 1, стор.34).

Слово “мусульманин” в перекладі має значення – “людина, яка підкорилась Богу та виявила перед Ним смирення та послух, віддавшись Його Волі та Рішенням”. І навіть в Біблії можна знайти поняття про мусульманина, як-то у наступному вірші: “...у них є Мойсей та пророки; тож нехай слухаються їх” (від Луки, 16:29). Тобто, хто слухається та підкоряється Богу, намагаючись жити згідно з велінням та рішеннями Аллага (Господа), які передали пророки у Писаннях, а також виявляє послух та прямує за самими пророками (їхнім вченням та прикладом), – той і є мусульманином, тобто істинним віруючим та праведним рабом Всевишнього.

З усього вищесказаного стає зрозумілим та очевидним, що всі пророки та посланці Бога сповідували одну-єдину релігію – Іслам (тобто покірність Всевишньому Господу, Творцеві неба та землі), і всі вони були мусульманами (тобто тими, хто покорився волі Бога, виявивши смирення та послух). Ісус (мир йому) не створював якоїсь нової релігії, відмінної від тієї, що сповідували пророки чи посланці перед ним, як-то: Адам, Ной чи Ібрагім (мир їм усім). І він не ухвалював якихось нових назв для свого вчення чи своїх послідовників, як-от “християнство” чи “християни”, бо сам він і його учні-апостоли не були якимись “християнами”, але були гідними та щирими мусульманами! Подібні поняття (“християнство” чи “християни”) самовільно вигадали заблукані самозванці, які, обдурені сатаною-дияволом, відхилились від Прямого шляху, впавши в явну оману та поширюючи відверте спотворення. Очевидно та безсумнівно, що їхня єресь та вигадки, наклепи та спотво-

рення Господнього Одкровення не мали Божественного походження. Серед цих заблуканих єретиків особливо відзначився так званий “апостол Павло”, який чи не найбільше постарався у наклепі на Всевишнього Господа та спотворенні вчення пророка Іси, мир йому, звівши багатьох з дороги Істини та правдивого поклоніння Господові. Тому і Іса (Ісус), і Муса (Мойсей), і Дауд (Давид), і Сулєйман (Соломон), і решта пророків, мир їм, були мусульманами, не якимись сектантами чи єретиками, та не вигадували нових релігій чи вчень.

Також дуже помиляються ті, хто вважає, що ніби існує безліч шляхів наближення до Бога та різних способів угодного Йому поклоніння, та що можна самовільно обирати будь-який з них на свій смак, згідно зі своїм бажанням та вподобанням: чи Іслам, чи християнство, чи юдаїзм, чи буддизм, чи щось інше. Насправді ж, усі ці вчення та релігії за своєю суттю та природою не можуть бути одночасно правильними та істинними, бо вони докорінно відрізняються та суперечать одне одному, виключаючи можливість співіснування та сумісності. Правильним та істинним серед них може бути щось одне, подібно до результату арифметичної дії, що може мати лише одну правильну відповідь, а решта будуть хибні та заслуговуватимуть докору. І для кожної щирої та неупередженої людини, яка виявила старання та доклала зусиль на шляху пошуку істини, є безсумнівним та очевидним той факт, що для всіх людей, незалежно від їхньої національності чи місця проживання, єдиною правдивою релігією та шляхом спасіння є благодатний Іслам, що став виявом Милості Творця до Своїх створінь, які покорились Йому та виявили слухняність, прославляючи Його та звеличуючи. Переклад змісту слів Всевишнього Господа в Священному Корані говорить до нас:

“Я завершив вам вашу релігію, довів до кінця Свою милість до вас і схвалив Іслам як вашу релігію.” (сура 5, аят 3).

“Невже вони прагнуть іншої релігії, а не релігії Аллага (Господа)? Йому підкорилися усі, хто на небесах і на землі — як добровільно, так і примусово. І до Нього повернуться вони! Скажи: “Ми увірували в Аллага (Господа) і в те, що зіслано нам, і що заслано Ібрагіму, Ісмаїлю, Ісхаку, Якубу та колінам; у те, що даровано Мусі, Ісі та пророкам від Господа їхнього. Ми не проводимо межі між ними і ми — віддані Йому! ” Хто шукає іншої релігії замість ісламу, від того не буде прийнято, а в наступному житті він буде серед тих, хто втратив усе!”(сура 3, аяти 83-85).

“Скажи: “Воістину, прямий шлях від Аллага (Господа) — справжній прямий шлях! І нам наказано підкоритися Господу світів”(сура 6, аят 71).

Шлях до Істини (шлях спасіння), що в Ісламі називається Прямим шляхом, буває лише один! Дорога, що веде до Раю – лише одна! Решта – це або підступні та злобливі вигадки сатани (диявола), або наслідки нікчемної пихатості, чванливості та знахабнілої гордовитості заблуканих та нерозумних людей, які втратили здоровий глузд та почуття реальності, свавільно перебравши на себе права, що належать Єдиному Творцю – Всевишньому Господу.

Неминучість смерті та Судного Дня

Нині на землі проживає більше семи мільярдів людей. А за 100 років чи трохи більше нікого з них не залишиться серед живих. І вже за годину тисячі з них закінчать свій життєвий шлях – своє земне випробування, а за день – вже сотні тисяч заповнять

порожнечі могил. Цілком ймовірно, що й наш з вами час “не за горами”, а, можливо, вже зовсім поряд... І доведеться нам зустрітися зі своєю смертю, про яку намагалися не думати та не згадувати все своє життя, а також не готувалися до неї, бо сприймали як щось немислиме та неможливе щодо нас самих.

“Якби ти бачив несправедливих у темряві смерті, як тягнуться до них руки ангелів: “Віддайте свої душі! Сьогодні відплатять вам принизливою карою за те, що ви говорили про Аллага (Господа) неправду й нехтували знаменнями Його!”(сура 6 , аят 93).

“Після дорікань на адресу несправедливих беззаконників та осуду їхніх злодіянь, Всевишній Господь згадує про покарання, яке чекає на них у момент розставання з мирським (земним) життям, а згодом після Дня Воскресіння. Тієї миті, коли вони перебувають у передсмертній агонії, вони зазнають жахливих страждань та відчувають нестерпну скорботу. Покарання нечестивців являє собою огидну картину, що навряд чи можна реально передати словами. Ангели простягають до них руки, болісно вражаючи та стискаючи. Їхні душі намагаються чинити спротив, не бажаючи розлучатися зі своїми тілами, і тоді ангели говорять їм: “Виходьте до нас! Сьогодні ви зазнаєте суворого покарання, що стане для вас великим соромом та приниженням! Божа кара – справедлива відплата за ті підлі беззаконня, що чинили ви, перебуваючи на землі. Будете покарані за те, що поширювали вигадки та неправду про Всевишнього Господа, зневажали та відкидали Істину від Господа, яку проповідували та якої навчали посланці Богв. Ви погордували і знехтували Його знаменнями, з пихатістю та зарозумілістю відмовлялися виконувати Його веління та постанови”. Цей аят свідчить про правдивість та реальність того, що очікує на померлих у проміжному світі (барзах), покарання чи блаженст-

ва, тому що ангели повідомляють нечестивцям про покарання в момент розставання з життям. Покарання чи блаженство розпочинається одразу після смерті і триває в такому вигляді аж до настання Судного Дня" (тлумачення Священного Корану "Полегшення від Великодушного та Милостивого", том 1, стор. 813-814).

Посланець Бога, мир йому та благословення Аллага (Господа), сказав: "Троє підуть слідом за покійником: (члени) його родини, його майно та його вчинки, та назад повернуться лише двоє, а одне залишиться. Повернуться назад (члени) його родини та його майно, а вчинки залишаться" (аль- Бухарі; Муслім).

Всевишній Господь повідомив нам, що наше життя – це всього лише іспит, випробування на смиренність та слухняність, покірність та відданість, вдячність та вірність своєму Творцю та Господу:

"Благословенний Той, у Чиїй руці перебуває влада — Він спроможний на кожну річ! – Той, Хто створив життя і смерть, щоб випробувати вас — чиї вчинки будуть кращими? А Він — Всесильний, Прощаючий" (сура 67, аяти 1-2).

Отже, ми всі ніби складаємо іспит, який обмежений часовими рамками (бо ж це життя дуже швидкоплинне і швидко добігає кінця), а тоді Бог підіб'є підсумки та повідомить його результати. Віруючі люди, тобто мусульмани-єдинобожники, які підкорились велінням Бога та практикували у своєму житті Єдинобожжя (Таухід – щире поклоніння Одному-Єдиному Богу без додавання Йому рівних чи подібних, вигадування спільників чи співучасників, заклинання до фальшивих посередників чи заступників), отримають оцінки: задовільно, добре та відмінно залежно від кількості та якості благих діянь (тобто віруючі отримають різні ступені перед Всевишнім Гос-

подом, але всі вони гарантовано будуть врятовані та увійдуть до вічного Раю). А щодо невіруючих, тобто тих, які або взагалі не вірували в Бога й не поклонялися Йому, або додавали Богу спільників та співучасників, вигадуючи для Нього рівних та подібних, беручи собі самовільно заступників чи посередників, то усі вони матимуть один результат – вічний пекельний Вогонь!

“Вони говорять: “Є тільки наше земне життя і нас не воскресять!” Життя в цьому світі — тільки гра й забава. Наступне життя краще для тих, які богобоязливі! Невже ви не розумієте?” (сура 6, аяти 29, 32).

Після завершення земного іспиту першою зупинкою для людини буде могила. І ціле життя невіруючої людини змарніє в порівнянні з її першою ніччю в могилі. Вже одразу після смерті людина дізнається, зрозуміє, визнає та повірить в усе те, що вона заперечувала та відкидала у своєму земному житті. Вона визнає свого Творця – Всевишнього Господа та Володаря усього видимого та невидимого, усіх посланців та пророків Бога, Писання, Рай та Пекло і все інше, що є важливим у житті людини, тобто все те, чого істинна релігія Бога (Іслам) навчала людину. Але та спізніла віра буде вже даремною та марною. Найбільшим бажанням для тої нещасної людини стане повернутися назад у цей земний світ, щоб виправити колишню помилку та підкоритися Господові всесвіту через чисте поклоніння та всілякі благі справи. Та дороги назад у цей світ після смерті не існує:

“Якби ти бачив, як зупинять їх перед вогнем! І вони скажуть: “О, якби нас повернули назад! Ми не вважали б знамення Господа нашого за брехню і були б одними з віруючих!” Якби ти бачив, як їх зупинять перед Господом їхнім! Він скаже: “Хіба ж це не істина?” Вони скажуть: “Справді, присягаємося нашим Господом!” Він скаже: “Тож скуштуйте кари за те, що

ви не увірували!" (сура 6, аяти 27, 30).

"Кожна душа спробує смерті, але відплатять вам сповна лише у День Воскресіння. І хто буде віддалений від вогню та буде введений до раю, той і матиме успіх. Земне життя — лише оманлива втіха" (сура 3, аят 185).

Невже хтось бажав би потрапити у подібне становище?! Чи ж не настав час визнати свого Творця і підкоритися Йому Одному-Єдиному, а після смерті, тобто розставання з цим швидкоплинним земним життям, з миром та радістю увійти до обіцяного вічного Раю?! Саме заради щастя та істинного успіху в нашому вічному житті маємо мудро, згідно з Божими вказівками та настановами використати той час, що ще маємо у цьому коротенькому житті. Пророк,мир йому та благословення Аллага (Господа), сказав: "Щоб зрозуміти, чим саме є цей світ у порівнянні зі світом вічним, нехай будь-хто занурить пальця у море, а тоді погляне, що ж він дістав звідти" (Муслім).

Тож необхідно обов'язково готуватися до зустрічі з Богом завчасно та уникати недбалості та легковажності:

"О ви, які увірували! Бійтеся Аллага (Господа), та нехай поміркує кожен про те, що приготував він собі на завтра. Бійтесь Аллага, бо Аллаг знає про те, що ви чините!" (сура 59, аят 18).

Праведні вчинки, якими зобов'язав нас Господь, щоб ми практикували у своєму земному житті, насправді, потрібні лише нам самим, а не Богові. Всевишній Господь є Самодостатній і Йому притаманна абсолютна повнота Досконалості, тобто Він немає жодної потреби чи якогось нестатку, позбавлений недоліку чи вади, і, навпаки, усі линуть до Нього, бо потребують Бога з Його підтримкою, опікою та піклуванням. І тому Він – наш Творець – найкраще знає, що для нас є корисним, а що згубним та шкідливим.

А хто забажає самостійно визначати для себе , що є корисним, а що шкідливим, та схоче жити за власними правилами та законами, то неодмінно заблукає та згубиться у стихіях цього світу, поглине його глибокий заблуд та матиме він трагічні наслідки щодо своєї вічності, зазнає цілковитої невдачі та збитку. Водночас зазвичай завдається багато шкоди оточуючим та страждає ціле суспільство. А це тому, що людина має обмежену та недосконалу природу, схильна до помилок і часто підвладна своїм пристрастям та хибним уявленням, які панують над нею через відсутність правдивих знань та реалістичного світогляду, а тому вона фактично не є істинним господарем своєї долі та самої себе. Також вона зазнає постійних нападів та навіювань шайтана (сатани), який безперестанно намагається нашкодити людині та збити її з Прямого шляху, довести до фактичної безодні та загибелі через спротив та непослух Творцеві. І лише Один Бог, Який є люблячим і турботливим Піклувальником, Розпорядником, володіє безмежним знанням і мудрістю, дійсно бажає ощасливити людину та Здатний це зробити. Він ніколи не помиляється, а Його веління – абсолютне добро для людини. Його Книга – Священний Коран – є досконалим керівництвом та вченням і несе в собі милість та блага для людини.

Священний Коран

Священний Коран містить закони, що повною мірою забезпечують гармонійне регулювання особистого та суспільного життя людей. І ці закони є найбільш правильними та придатними для Божих творінь на землі. Хто житиме за законами та заповідями

Книги Бога – гарантовано досягне щастя та успіху в обох світах. Хто ж відкине вчення Священного Корану та знехтує його вказівками, то неодмінно опиниться серед найбільших невдах та нещасливих людей. Коран є найголовнішим доказом існування Творця – Всевишнього Господа, а також усього іншого, створеного Ним, зокрема Раю та Пекла. Саме з Корану ми маємо усі правдиві знання про найголовніше для нашого існування – і це дар нам від Бога через Його Посланця Мухаммада, мир йому та благословення Аллага (Господа). Також мусимо беззаперечно визнати, що Коран – це єдина книга на землі, автором якої є Сам Всемогутній Господь. Слова Корану вивищуються над усім існуючим на землі, і ніщо не може перевершити Коран чи хоча б порівнятися з ним. Надсилаючи Своїх посланців на землю, Бог наділяв їх здатністю робити різноманітні дива, які слугували доказами того, що вони не звичайні люди, а насправді є посланцями Бога. Мойсей кинув свою палицю на землю і вона обернулась на змія, а море розступилося на обидва боки перед ним та його народом, утворивши безпечну дорогу, та ставши смертельною пасткою для нечестивого фараона з його прибічниками. Ісуса Бог наділив здатністю повертати до життя померлих, зціляти прокажених та незрячих, являти багато інших чудес... А доказом того, що Мухаммад, мир йому та благословення Аллага (Господа), – останній Пророк та Посланець Бога, з Божої волі став Священний Коран, прекрасне та неперевершене чудо від Всевишнього Господа. Коран - це нестворене Слово Бога. Він містить знання про те, як нам увійти до вічного Раю нашого Господа та як уникнути вічного Пекла. Коран – це чудо, в якому проявилась любов, милість та турбота Всевишнього щодо Своїх створінь, яких Він не покинув напризволяще, а веде усіх бажаючих Прямим шляхом до вічного

щастя та блаженства. Коран – це чудо, про яке можна розповідати безкінечно, і в ньому знаходимо спокій душі, життєво важливі знання та невимовну насолоду (звісно, тут мова йде про віруючих).

“Якщо ви сумніваєтесь у тому, що зіслали Ми рабу Нашому, то принесіть суру, подібну до цієї! І покличте своїх свідків, окрім Аллага (Господа), якщо ви правдиві. А якщо ви не зробите цього — а ви ніколи не зробите цього! — то бійтеся вогню, в якому палають люди та каміння. Чекає він на невіруючих!” (сура 2, аяти 23-24).

“Скажи: “Якби люди й джини об’єдналися разом для того, щоб створити щось подібне Корану, то вони не зробили б цього, навіть допомагаючи одне одному!” (сура 17, аят 88).

“Воістину, Ми зіслали Нагадування і, воістину, Ми бережемо його!” (сура 15, аят 9).

І найголовнішою причиною, чому сьогодні люди приймають благодатний Іслам, є саме Священний Коран – Слово Бога. Будь-яка нормальна та щира людина, прочитавши Коран, зазвичай визнає, що людині не до снаги написати щось подібне. Його стиль та зміст не йдуть в порівняння із жодною книгою, написаною людиною. Також існує ще один спосіб пояснення та переконання щодо божественного походження Корану, який усуває останні сумніви. Отже, існують лише три можливі варіанти логічних припущень щодо справжнього автора Корану та його походження. Перший: Коран був написаний арабом чи групою арабів, бо ж мова Корану – арабська. Другий: Коран написаний Мухаммадом, мир йому та благословення Аллага (Господа), бо ж він перший, хто навчав Корану. Третій: Коран зісланий Самим Богом. Інших варіантів логічних припущень просто не існує. Щодо першого варіанту: він є безпідставним, тому що араби 1400 років тому не мали таких

наукових знань, про які повідомлено в Корані та які лише нині стали доступні науковцям завдяки використанню найсучасніших технологій. Другий варіант: є неможливим з тієї ж причини, а також тому, що Пророк Мухаммад, мир йому та благословення Аллага (Господа), не вмів ні читати, ні писати, щоб спромогтися скласти щось подібне. І лише третій варіант походження Корану є реально можливим та логічним з погляду здорового глузду. Окрім того, Коран говорить Сам за Себе:

“Клянуся ясним Писанням! Ми зробили його арабським Кораном, щоб ви могли розуміти” (сура 43, аяти 2-3).

Всевишній Господь вигубить кожного, хто відкидатиме та зневажатиме Коран, нехтуючи та ігноруючи веління свого Творця та Господа, через вияв пихатості, зарозумілості та гордовитості, або ж через потурання невимірній пожадливості та пристрастям. Також Всевишній Володар введе в оману кожного, хто буде намагатися знайти істину в чомусь іншому, окрім Корану, який призначений бути єдиним Керівництвом для всіх мешканців землі від їхнього Всемогутнього Законодавця, люблячого Піклувальника та мудрого Розпорядника, Якому немає рівних чи подібних – і вся хвала належить Йому Одному! Хто ж вимовляє слова Корану, той говорить правду; хто приймає рішення згідно з ним, той чинить справедливість; а хто проповідує його науку та веління, той закликає до Прямого шляху; хто повірив у Коран – полишає плазування перед створеним, стаючи рабом свого Господа, і розпочинає нове життя; хто намагається дотримуватись головної заповіді Корану, а це – поклоніння Одному-Єдиному Богу покірно та щиро, не додаючи Йому рівних та подібних, спільників та співучасників, посередників та заступників, той поміж тих, на кого розповсюджується повнота

Милості Бога, і він неодмінно отримує прощення всіх своїх гріхів та увійде до вічного Раю Божої благодаті. І це є шлях Корану, єдиний Прямий шлях спасіння для всіх без винятку людей. Російський поет О.С.Пушкін написав про Коран:

“ …
В небесній книзі знаки є
Не вередливим, о пророче;
Ти слово провіщай своє
Тому, хто слухає охоче!

Чого ж бо гордий чоловік?
Чи ж тим, що він родився голим,
Що сам живе недовгий вік
І помира недужим, кволим?

Що Бог його і умертвить,
І воскресить — по власній волі?
Що захища він кожну мить
Його у радості й недолі?
…

Молитися творцеві треба,
Могутній він, бо вітром сам
Хмарини гонить серед неба
І холодок дарує нам.

Він милосердний: він про-
року
Відкрив свій сяючий Коран,
Тож вийдемо на путь широ-
ку,
І хай спаде з очей туман…”
(«Наслідування Корану», Переклав О. Жолдак)

А ось слова іншого російського поета
І. А. Буніна:

> “Проклятий той, хто велінь Корану не чує.
> Проклятий той, хто змарнів
> для молитви й битв, — хто затих і життя в
> ньому вже не вирує...” (Уривок з вірша
> «Зелений стяг»).

Переклад змісту слів Всевишнього Господа в Корані:

“Це — послання до людей, щоб їх застерігали ним, і щоб знали вони, що Він — Єдиний Бог. І нехай замисляться обдаровані розумом!” (сура 14, аят 52).

Таким чином, розуміємо, що Коран – Послання від Бога, Керівництво для людей, напучення та нагадування, зрозуміле для них застереження та напоумлення, щоб вони з його допомогою могли вберегтися від великого зла та врятуватися від справедливого покарання та гніву Бога. Щоб вони, пізнавши свого Господа через вивчення опису Його Імен та Атрибутів, могли щиро виявити до Всевишнього любов, надію та цілковите сподівання на Нього. А також, пізнавши Його могутність та велич, виявили страх та тремтіння перед можливим покаранням за непослух чи нехтування Його велінням та застереженнями. Також щоб пізнали та увірували в те, що Всевишній Господь є Єдиним Богом, і що, крім Нього, немає жодного істинного божества, гідного поклоніння та возвеличення. Тож нехай усі мудрі та щирі люди постійно згадують про велич їхнього Господа та віддаляються від усього, що може принести їм загибель чи всілякі інші можливі негаразди та лиха, хоча й менші від цього.

“І за певний час ви неодмінно пізнаєте його істинність!” (сура 38, аят 88).

Переклад змісту слів Всевишнього Бога в Корані:

“Воістину, Аллаг (Господь) закликає до справедливості, добрих справ і підтримки родичів. Він забороняє мерзотне, відразне й нечестиве. І Він повчає вас — можливо, будете пам’ятати ви!” (сура 16, аят 90).

Отже, спробуйте відповісти на запитання, що Господь адресує до кожної людини: **“Скажи: “Як ви думаєте, а якщо це — від Аллага (Господа), а ви у це не увірували?...” (сура 46, аят 10).**

Посланець Бога, мир йому та благословення Аллага (Господа), сказав: “Я разом із тим, з чим надіслав мене Аллаг (Господь) до людей (Кораном), подібний до чоловіка, який прийшов до (своїх одноплемінників) і сказав: “Я бачив військо на власні очі, і я – голий (всього лише простий) вісник-застережник, тож рятуйтеся, рятуйтеся!”. І дехто з них послухався його, потихеньку рушив в дорогу ще затемна і врятувався, (інші) ж вважали його слова неправдою, а на ранок з’явилось до них те військо, (заскочивши їх зненацька,) і знищило їх” (аль-Бухарі).

Покірність Всевишньому Господу та наслідування Пророка Мухаммада – успішне приготування до Вічності

Переклад змісту слів Всевишнього Господа в Корані:

“Запасайтеся ж у дорогу, воістину, найкращий запас — це богобоязливість. Тож будьте богобоязливими, о ви, обдаровані розумом!” (сура 2, аят 197).

“Бійтесь того Дня, коли повернетеся ви до Аллага (Господа). Віддадуть кожній душі сповна за те, що вона собі здобула. І не вчинять із вами несправедливо!” (сура 2, аят 281).

Хіба ж це не мудро, якщо б ми готувалися до цього Дня завчасно та проявляли водночас найбільше старань та уваги? Бо ж наше вічне майбутнє залежить від усього, що ми встигнемо зробити та здобути для себе у цьому швидкоплинному земному житті. І кожен з нас має лише одне життя, яке має засіяти добрими та праведними вчинками через підкорення та послух Господові, щоб колись згодом у вічному Раю насолоджуватися плодами своїх діянь. Тобто це означає, що ми покликані коритися Єдиному Богу та виявляти слухняність лише перед Ним, і в Посланці Бога Мухаммаді, мир йому та благословення Аллага (Господа), чудовий тому приклад для нас.

І лише якщо буде відповідність переконань, слів та вчинків переконанням, словам та вчинкам Пророка Мухаммада, мир йому та благословення Аллага (Господа), то тоді Всевишній Господь гарантує входження до Раю та визволення від Вогню.

Пророк Бога, мир йому та благословення Аллага (Господа), сказав: "Усі мої послідовники ввійдуть до Раю, окрім тих, які відмовились" Люди запитали: "О Посланцю Аллага (Господа)! А хто ж відмовиться від (Раю)?" Він сказав: "Хто покориться мені, той увійде до Раю, а хто виявить непослух мені – той і відмовився!" (аль-Бухарі).

Якщо наш світогляд та переконання, наш спосіб життя не відповідають та суперечать вченню та прикладу Посланця Бога, мир йому та благословення Аллага (Господа), то це ознака, що ми збилися з єдиного рятівного Прямого шляху (перебуваємо поза Ісламом) та заблукали на одній з багатьох згубних доріг, що ведуть до Пекла та вічних мук.

Багато людей визнає існування Бога як Творця, Який усе створив, і коли у них виникають якісь труднощі, то кличуть до Нього: "О Господи, о Господи, допоможи!" Та водночас не бажають Йому коритися

чи виявляти слухняність у щоденному своєму житті, не живуть згідно з Його законами та наказами, не виконують Його вимог та вказівок і уникають Його заборон та застережень. І якщо людина, якою б доброю та чесною вона не була у стосунках з людьми, скільки б хороших справ серед людей не вчинила, не виявила повної слухняності в тому, що наказав чи заборонив Господь через настанови у Священному Корані та Сунні Свого Посланця Мухаммада, мир йому та благословення Аллага (Господа), тобто не визнала Бога своїм Єдиним Господом, не повірила у Божественне походження Корану, не повірила у Судний День, у Пекло чи Рай, що очікують людину після смерті та воскресіння, не визнала Мухаммада, мир йому і благословення Аллага (Господа), своїм Посланцем від Бога, не робила п'ятикратного намазу (саляту, молитви), не постила у місяць Рамадан, не виплачувала на користь нужденних обов'язкової милостині (закят) (якщо належить до числа зобов'язаних через свій відповідний матеріальний стан), не робила усі свої справи заради Всевишнього Господа, а головне – не дотримувалася вчення Єдинобожжя про виключне право та достоїнство Бога бути Єдиним, Кому поклоняються, Кого возвеличують та до Кого звертаються з надією, то її очікує сумна доля у Вічності та трагічне прозріння тоді, коли вже щось змінити буде неможливо. І отже, без віри в Бога як Єдиного і Всемогутнього Творця та Господа, Розпорядника всього та Піклувальника, без дотримання виключного права Бога бути Єдиним, Кому поклоняються (тобто відокремлення Бога в поклонінні), без поклоніння Всевишньому Господу виключно згідно з настановами Корану та Сунни Пророка, мир йому та благословення Аллага (Господа), без віддалення від ширку (додавання співучасників та спільників Богу, вигадування подібних та рівних

Йому, звертання до фальшивих заступників та посередників перед Богом) і без прояву непричетності та відрази до тих, хто чинить ці беззаконня ідолопоклонства та багатобожжя, жодні добрі вчинки людини в суспільному житті самі собою не стануть їй в пригоді, не принесуть користь в Судний День та не врятують її від найгіршого. Бо, насправді, вона буде належати до числа найбільших беззаконників світу через її зневагу та ігнорування прав та достоїнств Володаря світу, Творця усього – Всевишнього Господа. І навіть якщо невіруюча людина володіє прекрасними моральними якостями (добротою, м'якістю, чесністю, милосердям, правдивістю, надійністю, чуйністю, приязністю, доброзичливістю та іншими подібними якостями), завжди допомагає людям і не заподіює нікому шкоди, то за ці доброчинні дії вона неодмінно отримає відповідну винагороду (в якійсь формі), але лише у цьому світі, як-от: міцне здоров'я, слухняних та вдячних дітей, успіх у її справах та намаганнях, достаток тощо. Однак в майбутньому, Останньому (Вічному) житті, тобто житті після земної смерті, така людина не буде мати хорошої долі та щасливого життя, а навпаки, бо ж у вічності на невіруючих людей чекають лише лиха, нещастя, страждання та муки:

"Ми займемося вчинками, які вони робили, та перетворимо їх на розвіяний пил!" (сура 25, аят 23).

"Вчинки тих, які не увірували, подібні до попелу, розвіяного в буремний день вітром. Вони не матимуть ніякої влади над тим, що отримали. Це — глибока омана!" (сура 14, аят 18).

Без справ Єдинобожжя – поклоніння й впокорення виключно Єдиному Богу – все стає даремним та марним

У священному хадісі Всевишній Господь сказав: **“Я не маю жодної потреби у спільниках і співучасниках, що Мені вигадують та приписують, (якщо ж) хтось щось вчинить не виключно заради Мене, але заради ще когось, Я зневажу його та вчинене ним багатобожжя (ідолопоклонство)!”** (Муслім, №2985).

Тобто, якщо доброчинні дії були здійснені не виключно заради Бога, Його задоволення та звеличення, не з бажання та надії отримати винагороду саме від Всевишнього Господа, а заради похвали та задоволення людей, заради власного егоїстичного вдоволення, заради слави чи якоїсь ідеї, щоб догодити людям, заради грошей, становища чи іншої власної вигоди, заради вигаданих посередників, заступників, святих чи обраних кумирів тощо, то подібне не буде прийняте Всевишнім Господом у Судний День, стане даремним та недійсним і не зможе принести жодної користі у Вічності тому, хто цю добру справу зробив у земному житті.

Бог робить людині надзвичайно щедру пропозицію: Він пропонує людям Свій Рай та вічне життя у ньому, натомість вимагаючи лише визнавати Його як Єдиного Творця та Господа, коритися та слухатися лише Його Одного, відокремлювати Його в поклонінні (тобто втілювати та практикувати Єдинобожжя у своєму житті, визнаючи, що лише Бог має виключне право та достоїнство бути Тим Єдиним, Кому поклоняються та звеличують), вірувати у Воскресіння та Судний День, визнавати Мухаммада, мир йому та благословення Аллага (Господа), Посланцем і Пророком Бога, звершувати п’ять щоденних моли-

тов, виплачувати обов'язкові пожертвування, тримати Піст, дотримуватися решти шаріатських постанов з Корану Всевишнього та Сунни Пророка, справедливо та прихильно ставитися до оточуючих людей, бути готовим допомагати всім потребуючим, поважати працю інших, виховувати в собі інші похвальні якості та робити вчинки, якими задоволений Господь.

Одним з найважливіших видів поклонінь віруючої людини є молитва. Молитва – це розмова з Богом. Щодо молитви Посланець Бога, мир йому та благословення Аллага (Господа), сказав: "У День Воскресіння розрахунок з рабом Всевишнього Господа буде проведений передусім щодо молитви, і якщо молитва буде прийнята, то й решта його справ та вчинків буде прийнята, а якщо його молитва виявиться незадовільною та неприйнятою (або взагалі відсутньою), то й решта його справ та вчинків виявляться незадовільними та даремними" (ат- Табарані).

"Досягають успіху віруючі, які смиренні у своїх молитвах... які належно звершують свої молитви, саме вони — спадкоємці, які отримають у спадок Фірдаус, де будуть довіку" (сура 23, аяти 1-2, 9-11).

Все те, чого бажає від людини Творець, не є, насправді, чимось важким чи обтяжливим, а нагорода за виконання ось таких доволі простих вимог – дійсно надзвичайна та незрівнянна! Це найчудовіша, найвигідніша та найуспішніша угода з усіх можливих та наявних у земному житті людини. Бог повідомив Своїм вірним рабам:

"О ви, які увірували! Чи не вказати вам на справу, яка врятує вас від кари болісної? Увіруйте в Аллага (Господа) й Посланця Його ..." (сура 61, аяти 10-11).

Угода з Богом, тобто наша ісламська віра і наша релігія Єдинобожжя – це найприбутковіша та найуспішніша справа на землі!

Якось Пророк, мир йому та благословення Аллага (Господа), уклав угоду з групою людей з Медини, про те, що вони будуть його слухатись та йому коритись, будуть жертвувати своє майно в бідності чи достатку на добрі справи заради Всевишнього Господа, будуть закликати та заохочувати до схвального і перешкоджати, утримувати та відвертати від осудного та ганебного, зберігатимуть віру та чистоту поклоніння Богу, незважаючи на будь-які перешкоди чи дорікання з боку невіруючих тощо... Вони сказали: “Ми це зробимо! Але що ми отримаємо, о Посланцю Господа, якщо виконаємо це все?” Він відповів: “Рай!” (аль-Бухарі, хадіс №4220; “Сади праведних”, хадіс №186).

І Бог, звісно, ніколи не підводить Своїх відданих рабів, не порушує Своїх обіцянок і завжди дає значно більше від того, що насправді заслужила людина через своє поклоніння та служіння своєму Єдиному Господу. Якщо людина, наприклад, відмовиться від якоїсь прибуткової справи у мирському житті, то, ймовірно, вона нічого й не втратить від цього, або, у крайньому разі, не зазнає якихось значних, доленосних втрат. І найгірше, що може статися за цих обставин, – людина може залишитися без якогось певного і дуже обмеженого прибутку, який, великою мірою, нічого не вирішував би в її долі. Щодо відмови від вічного Раю, свідомої чи несвідомої (через легковажне ставлення до свого життя), то людина за цих обставин назавжди втрачає своє майбутнє і зазнає незрівнянних втрат та справжніх збитків, які неможливо чимось покрити чи відшкодувати – людина навічно опиняється у Пеклі!

Тож прийміть Іслам, щоб досягнути успіху в обох світах, в теперішньому – короткочасному, та в майбутньому – вічному! Пізнайте Іслам – і ви зрозумієте, що це може стати найкращим, найціннішим та най-

бажанішим надбанням у вашому земному житті! В момент, коли людина приймає Іслам і стає мусульманином-єдинобожником, усі її попередні гріхи, якими б вони не були великими чи важкими, стираються та прощаються Всевишнім Господом, цілковито зникаючи, так, ніби їх ніколи й не було. Людина стає ніби новонародженою перед своїм Господом, і з моменту прийняття Ісламу розпочинається новий відлік та облік її справ та вчинків. І це є проявом великої та ні з чим незрівнянної Милості Всемогутнього Володаря – Всевишнього Бога, яку Він виявляє до всіх, хто свідомо, добровільно та щиро вирішує покоритися Йому через прийняття єдиної правдивої та благословенної релігії – Ісламу!

Сучасні вороги Ісламу

А щодо тих, хто намагається представити Іслам у спотвореному вигляді, поливаючи його брудом, насміхаючись з його принципів та вимог, приписуючи неправдиві властивості чи вчення, приховуючи правду та поширюючи наклепи в засобах масової інформації, не шкодуючи на цьому шляху ані сил, ані часу, ані грошей, то таких спіткає в Судний День велике розчарування та жаль за скоєну ними мерзотність проти свого Творця та Його відданих рабів!

“Скажи: “Всі чекають [Часу]! Чекайте й ви! Тоді ви дізнаєтеся, хто йде прямим шляхом!” (сура 20, аят 135).

Початком їхнього великого жалю стане смерть, якої ніхто не в змозі уникнути, бо ж вони помруть подібно до усіх тих, хто заперечував та відкидав попередніх посланців Бога та ворогував з віруючими. В Судний День усі зможуть принизливо поглянути на цих невірних та заблуканих противників Милості

Всевишнього Господа та на їхню огидну неправду про Нього, яку вони вигадували та поширювали за свого земного життя.

“Якщо вони визнають тебе брехуном, то й раніше посланців уважали за брехунів. Їхні посланці приходили до них із ясними знаменнями, писаннями та ясною книгою! А потім Я схопив тих, які були невіруючими! Яка ж була відплата!” (сура 35, аяти 25-26).

Зверніть увагу, що останнім часом в усьому світі мільйони людей приймають Іслам. З розвитком науки, техніки та інформаційних технологій люди отримали чудову нагоду й нові можливості ознайомлення з Ісламом, і, як наслідок, безліч людей, доторкнувшись до Правди, вирішують докорінно змінити своє життя та стати послідовниками Божого Керівництва – Корану, увійшовши в божественну релігію Єдинобожжя та спасіння через Милість Бога. Але є люди, яким це дуже не подобається, і вони всіляко чинять опір релігії Творця, подібно тому, як це робили попередні вороги посланців Бога. Ці вороги Ісламу, наприклад, самі підривають житлові будинки, адміністративні будівлі та засоби громадського транспорту, а згодом підкидають сфабриковані “докази” у місця скоєння злочинів та в Інтернет, підступно вигадуючи та поширюючи фальшиві звинувачення проти Ісламу та мусульман, аби винести обвинувальну судову постанову з усіма наслідками усіляких заборон та переслідувань. Під приводом боротьби з вигаданим “ісламським тероризмом” та “радикальним ісламізмом” знищують цілі міста та країни, а за допомогою ЗМІ у підсвідомість людей засівають страх та упередженість перед Ісламом, щоб серед людей панувало патологічне неприйняття та настороженість перед релігією Всевишнього Господа та її вченням, спотворене бачення діяльності мусульман, і, як наслідок, відкрите вороже ставлення до носіїв Єдинобожжя.

Насправді ж, Іслам – це релігія Божої Справедливості та Милості, добра та миру. В Судний День усі нечестивці, які противилися релігії Творця, будуть виявлені, відокремлені та зазнають справедливого Суду та покарання вічним Пеклом. О, якщо б вони вірили в існування цього Пекла!

“Вони прагнуть загасити світло Аллага (Господа) своїми вустами, та Аллаг (Господь) бажає довершити світло Своє, хоч би це й було ненависне для невіруючих! Він — Той, Хто послав Свого Посланця з прямим шляхом і релігією істини, щоб перевершити нею всі інші релігії, хоч би це й було ненависне для багатобожників!” (сура 9, аяти 32-33).

Переклад змісту слів Всевишнього Господа в Корані:

“Із цієї причини наказали Ми синам Ісраїля: “Якщо хтось уб’є душу не як помсту за душу й не як помсту за нечестя на землі, то це прирівнюється до вбивства всіх людей. А хто вбереже душу, той наче збереже життя всім людям”. Так, істинно, приходили до них посланці з ясними доказами. Але й після цього багато хто з них чинить гріх на землі!” (сура 5, аят 32).

Істинна мудрість – виявити покірність Богу та віддалитися від різноманітних шляхів сатани

Отже, якщо людина не кориться Всевишньому Господу та виявляє непослух, полишає даровану Ним єдину Пряму дорогу до спасіння (не дотримується Його Керівництва – Корану та Сунни Пророка, мир йому та благословення Аллага (Господа), нехтуючи своїм найбільшим обов’язком – поклонятися виключно Єдиному Богу), то вона обов’язково знаходиться на одному з багатьох оманливих та згубних шляхів

проклятого та заблуканого сатани (шайтана), знаходячись в принизливому рабстві брехні та несправедливості. Іншого варіанту просто не існує... Сатанізм сучасності особливий тим, що міцно облаштувався на п'єдесталі демократії, нав'язуючи бідним простакам переконання, що спротив та злочини проти Творця, ігнорування та нехтування Його законами та велінням, різноманітне свавілля та вседозволеність, спотворення мети людського життя та елементарних норм поведінки саме й є тою "жаданою та правдивою свободою", "покращенням та осучасненням" життя, "прогресивним розвитком людської цивілізації", тим єдиним способом досягнення того "жаданого" почуття безвідмовного задоволення усіх своїх примх, похоті та пожадливості. І ця деградація суспільства дедалі зростає та укріплюється: відміняють звичні заборони та застереження, заохочують різні непристойності та збочення, і те, що нещодавно вважалось злочинним та сороміцьким, сьогодні вже, на думку багатьох, є цілком прийнятним, природнім і навіть схвальним! Натомість шлях Бога – це Прямий шлях, шлях гармонії, добра, чистоти, миру, справедливості, пристойності, моральності, порядку, спокою, взаємоповаги, розважливості, шляхетності, сором'язливості, поміркованості та правдивої любові. Сатана протиставляє цьому лише прояви зла та несправедливості, різноманітні викривлення та збочення у формі брехні, пихатості, ненависті, егоїзму, вседозволеності, неповаги, ворожості, лихослів'я, нечестя, беззаконня, відвертої розпусти та мерзенності.

Принадою, що багатьох зводить з Прямого шляху в болотисту пустелю бруду та нечистот, є здатність сатани підступно впливати на людей та надміру "прикрашати" різні земні речі, видаючи їх за найбільш жадане та приписуючи їм те, чого вони на-

справді не варті. Іслам, звісно, не забороняє послідовникам Істини користуватися благами та красотами цього земного світу, а лише напоумляє та застерігає їх від сліпого та надмірного шанування та захоплення цими земними задоволеннями та насолодами, а також, заохочує і зобов'язує використовувати ці блага лише достойним та дозволеним способом, не забуваючи заповідей та настанов Того, Хто їх створив для добра та щастя людей. Іслам також застерігає від язичництва (поганства) у вигляді вигадування кумирів, шанування кумирів або "кумиризації" (виду ідолопоклонства), а це – коли що-небудь із земного займає абсолютне перше місце в серці людини, перетворюючись для неї в ідола (тагута) і своєрідне божество, якому людина починає присвячувати своє життя і навіть поклонятися різними способами (можливо, навіть не усвідомлюючи цього). Зараз на землі справжня епідемія, коли люди перетворюють усілякі свої "модні" інтереси та заняття на "новітні релігії" зі своїми героями – кумирами-божками, заради яких готові витрачати більшу частину свого часу, присвячувати їм усі свої думки, і навіть жертвувати найдорожчим заради якихось хворобливих емоційних переживань та внутрішніх задоволень своїх пристрастей щодо обраних об'єктів любові, шанування та захоплення. І це особливо помітно в таких галузях сучасної "цивілізації", як різні розваги (кіноіндустрія, музика), шоу-бізнес (мода), політика, спорт (особливо футбол, бокс). Бідолахи, наприклад, обирають собі якогось футболіста і день і ніч думають про нього, говорять про нього, переймаються через його успіхи чи невдачі й готові на все заради хоч якоїсь удаваної близькості до свого кумира. Це є проявом новітнього ідолопоклонства, й усі, хто живе у такий спосіб, є справжніми багатобожниками, нечестивцями та збоченцями, котрі неод-

мінно будуть засуджені на вічні муки в пекельному Вогні.

Водночас Іслам – це не якийсь обмежений, замкнений світогляд, а Аллаг не "племінний арабський бог", як це намагаються представити ті нещасні невігласи – вороги Ісламу, що обрали шлях самознищення та непослуху своєму Творцеві, намагаючись принизити релігію Всевишнього Господа, а також підбурити народи проти мусульман, використовуючи національні та мовні відмінності між людьми. Насправді Всевишній Господь є Єдиним Богом для всіх людей, бо саме Він створив Всесвіт і є Творцем усіх без винятку людей: українці називають Його Богом, німці – Готт, французи – Дьйо тощо. Бог – Єдиний, Один і Той Самий для всіх. Всевишній Творець в Корані Сам назвав Себе Аллагом і Він дарував всім людям єдине знання, єдину релігію, єдину моральність, єдине Керівництво як єдиний Прямий шлях спасіння для всіх мешканців землі, які є фактично братами з людського роду Адама. Ім'я Аллаг буквально означає Єдине істинне Божество, гідне поклоніння, звеличення та покори.

"Запитай: "Хто наділяє вас із неба й землі? Хто владний над слухом і зором? Хто виводить живе з мертвого, а мертве з живого? Хто керує подіями?" Вони скажуть: "Аллаг!" Запитай: "Чому ж ви не боїтесь Його?" Такий Аллаг, істинний Господь ваш! А що може бути після істини, як не омана? Як же ви віддалилися! Так справдилося слово Господа твого про нечестивців, що вони не увірують!" (сура 10, аяти 31-33).

Господь обдаровує людей Своєю Милістю і вдень і вночі попри те, що вони не дякують Йому за це, не поклоняються Йому, а іноді відверто ворогують з Ним, чинячи різноманітні беззаконня та несправедливості. Але людина всього лише билинка у Всесвіті, де Володарем є Всевишній Господь. Його Влада, Ве-

лич та Могутність недосяжні для уявлення та усвідомлення нашим обмеженим розумом. Перш, ніж задумати скоєння відвертого гріха та непослуху, необхідно спробувати зрозуміти перед Ким ти збираєшся чинити це зло... І усвідомити, що за всі дії та вчинки у земному житті кожен буде нести відповідальність, бо ніхто не зможе сховатись чи уникнути справедливого розрахунку, оскільки всі будуть повернені до свого Творця і Господа, Справедливого Судді. Тому найкращим і наймудрішим кроком для людини є визнання свого Творця та Піклувальника своїм Господом і підкорення Йому в усьому добровільно та з любов'ю, виявляючи щиру смиренність перед Його Величчю, маючи праведний страх перед можливим покаранням за свої гріхи та безкінечну вдячність за даровану нам Милість – релігію Ісламу, що несе кожному віруючому спасіння, щастя та правдивий успіх входження до вічного Раю!

Тож не втратьте свого вічного щастя та прийміть прекрасний дар від свого Творця й Господа – Всемогутнього та Милостивого Аллага (Господа), Йому Єдиному вся хвала та поклоніння!

Мир усім тим, хто бажає йти Прямим шляхом!!!

Достоїнства Пророка Мухаммада, мир йому та благословення Аллага (Господа)

"Ти (Мухаммад) не є божевільним з ласки Господа твого. Воістину, тебе чекає невичерпна винагорода. І, воістину, ти — доброго звичаю!" (сура 68, аяти 2- 4).

"З ласки Аллага (Господа) ти був м'який із ними. Якби ти був грубим чи жорстоким, то вони неодмінно залишили б тебе. Вибач їм та благай про прощення для них; радься з ними у справах. А коли щось вирі-

шиш, то покладай сподівання на Аллага (Господа)! Воістину, Аллаг (Господь) любить тих, які сподіваються на Нього!" (сура 3, аят 159).

"Прийшов до вас Посланець із вас самих. Тяжко йому те, що ви страждаєте, і він піклується про вас — співчутливий та милосердний до віруючих" (сура 9, аят 128).

"Аллаг (Господь) уже виявив милість до віруючих, коли відіслав до них посланця з-посеред них самих. Він читає їм знамення Його, очищує їх, вчить їх Писання та мудрості, хоча раніше вони й перебували у справжній омані" (сура 3, аят 164).

Повідомляється, що Анас (сподвижник Пророка Мухаммада), нехай буде задоволений ним Господь, сказав: "За своїм характером Посланець Аллага, мир йому та благословення Аллага (Господа), був найкращим з-посеред людей. Я ніколи не торкався шовку та парчі, які були б м'якіші за долоні Посланця Господа, і ніколи не відчував аромату, який був би приємніший за аромат, (що линув від) Посланця Господа. Я прислуговував Посланцю Аллага (Господа) протягом десяти років, і він жодного разу не сказав мені: "Тьху!" І коли я робив що-небудь, він (жодного разу) не запитав мене: "Навіщо ти зробив це?" Якщо ж я чогось не робив, він (жодного разу не запитав мене): "Чому ти не зробив цього?" (аль-Бухарі; Муслім). (Пророк виявляв м'якість та вибачливість, уникаючи прояву свого незадоволення там, де це було можливо та допустимо).

Абдуллаг ібн Амр ібн аль-Ас (сподвижник Пророка Мухаммада), нехай буде вдоволений Аллаг (Господь) ним та його батьком, сказав: "Посланець Аллага, мир йому та благословення Аллага (Господа), не вимовляв та не вчиняв нічого непристойного, часто кажучи: "Воістину, до найкращих з- посеред вас належать ті, кому притаманні найшляхетніші моральні

якості” (аль-Бухарі; Муслім).

Повідомляється, що Абу Гурайра, нехай буде задоволений ним Господь, сказав: “(Якось, коли) один бедуїн почав справляти малу нужду (безпосередньо) в мечеті, люди підвелися (зі своїх місць), щоб накинутися на нього, однак Пророк, мир йому та благословення Аллага (Господа), звелів їм: “Облиште його та вилийте на його сечу відро чи цебер (дерев’яна посудина) води, бо ж, воістину, ви покликані лише полегшувати, а не утруднювати” (аль-Бухарі).

Повідомляється, що Муавія ібн аль-Хакам ас-Сулямі, нехай буде задоволений ним Господь, сказав: “(Якось), коли я молився разом з Посланцем, мир йому та благословення Аллага (Господа), хтось із присутніх чхнув, а я сказав: “Нехай змилується над тобою Господь!” Після цього люди обернули до мене свої (докірливі) погляди, і я вигукнув: “Щоб втратила мене моя мати! (відповідає укр.: “Щоб я пропав!”) Чому ви так дивитесь на мене?” Тоді вони почали побивати себе руками по стегнах, і коли я зрозумів, що вони намагаються змусити мене замовчати, (то розсердився на них), та все ж замовк. А коли Посланець Аллага, мир йому та благословення Аллага (Господа) і нехай мої батько та мати стануть викупом за нього, скінчив молитися, (він звернувся до мене,) і не бачив я ані до нього, ані після нього подібного наставника (вчителя)! Клянусь Господом, він не накричав на мене, не вдарив та не скартав (не насварив) мене, а лише сказав: “Воістину, під час молитви не годиться промовляти нічого з того, що (зазвичай) говорять люди! Молитва – це виключно прославлення та звеличення Аллага (Господа) та читання Корану!” Або Посланець Аллага, мир йому та благословення Аллага (Господа), сказав щось подібне. Після цього я сказав: “О Посланцю Всевишнього, не так давно я був язичником (поганином), а тоді Го-

сподь дарував нам Іслам, але серед нас (й досі) є люди, які ходять до провидців-віщунів (араб. – кахинів)". (Пророк, мир йому та благословення Аллага (Господа),) сказав: "А ти не ходи до них". Тоді я сказав: "Також серед нас є люди, які вірять у погані прикмети (забобони)". (На що) він відповів: "Вони (лише) відчувають подібне в своїх серцях, але це в жодному разі не повинно зупиняти їх". (Тоді Муавія) сказав: "В мене була молода невільниця, яка пасла овець перед Ухудом і аль-Джаванією (місцевість біля гори Ухуд зі сходу від Медини). Якось я побачив, як вовк вкрав у неї вівцю. Я така ж людина, як і решта нащадків Адама. Я також засмучуюсь. І сталося так, що я її вдарив. А коли я прийшов до Посланця, мир йому та благословення Аллага (Господа), він назвав це великим гріхом. Тоді я сказав: "О Посланцю Аллага (Господа)! Чи не дарувати їй свободу?" Він звелів привести її до нього, а тоді запитав її: "Де Аллаг (Господь)?" Вона сказала: "На небі". Він ще запитав: "А хто я такий?" Вона відповіла: "Ти – Посланець Аллага (Господа)". І тоді він сказав: "Звільни її, бо вона – віруюча". (Муслім, хадіс №537; схожий хадіс у імама Маліка, книга 38, №38.6.8; Сади праведних, хадіси №701 та №1672).

Повідомляється, що Абу Гурайра, нехай буде задоволений ним Господь, сказав: "(Якось) один чоловік прийшов до Посланця Аллага, мир йому та благословення Аллага (Господа), і запитав: "О Посланцю Аллага (Господа), хто з людей найбільше гідний того, щоб я з ним добре поводився?" Він сказав: "Твоя мати". (Цей чоловік) запитав: "А хто потім?" Він сказав: "Твоя мати". (Чоловік) запитав: "А хто потім?" Він сказав: "Твоя мати". (Чоловік знову) запитав: "А хто потім?" (І тоді) він сказав (йому): "Твій батько. А потім – твої найближчі (родичі)" (Муслім, хадіс №2548).

Посланець Аллага, мир йому та благословення Аллага (Господа), сказав: “Найдосконалішу віру мають ті віруючі, які вирізняються найкращим звичаєм (мають найкращі моральні якості). А найкращими з вас є ті, хто якнайліпше ставиться до своїх дружин” (ат-Тірмізі).

“Хто увірував в Аллага (Господа) та Судний День, той не повинен турбувати та завдавати клопоту своєму сусідові. І будьте добрими до жінок! Будьте добрими до жінок!” (аль-Бухарі; Муслім).

Анас ібн Малік, нехай буде задоволений ним Господь, сказав: “Воістину, (будь-яка маленька (дитина)) невільниця в Медині могла взяти за руку Пророка, мир йому та благословення Аллага (Господа), та відвести його куди захоче (куди потрібно)” (аль-Бухарі, №6072).

Якось Аішу, нехай буде задоволений нею Господь, запитали: “Чим займався Пророк, мир йому та благословення Аллага (Господа), у себе вдома?” Вона відповіла: “Зазвичай він робив що-небудь (корисне) для своєї сім’ї, а коли приходив час молитви, виходив на молитву” (аль-Бухарі, хадіс №676).

“Уже прийшли явні знамення від Господа вашого. Хто бачить їх, бачить сам для себе, а хто сліпий, то лише сам проти себе. Я вам не наглядач!” (сура 6, аят 104).

“Скажи: “О люди! Прийшла до вас істина від Господа вашого! Тож той, хто йде прямим шляхом, йде сам для себе, а хто збився зі шляху, той збився сам проти себе. Не можу я бути вашим опікуном!” (сура 10, аят 108).

Використані джерела:

1. Священний Коран арабською мовою.
2. ‘Абд ар-Рахман ібн Насир ас-Са’ді “Полегшення від Великодушного та Милостивого в тлумаченні Слів Найщедрішого” (переклад тлумачення Священного Корану).
3. Імам аль-Бухарі “Сахіх аль-Бухарі”.
4. Імам Муслім “Сахіх Муслім”.
5. Імам ан-Нававі “Сади праведних”.
6. Саліх ас-Сухеймі, ‘Абдурраззак аль-Бадр, Ібрагім ар- Рухейлі “Основи віри в світлі Корану та Сунни”.
7. Сафі ар-Рахман аль-Мубаракфурі “Життя Пророка, мир йому та благословення Аллага (Господа)”.
8. ‘Абдуллаг Абу Ільяс “Лист”.

“Скажи: “О люди Писання! Прийдімо ж до єдиного слова між нами і між вами — що ми не будемо поклонятися нікому, окрім Аллага (Господа), і не будемо нікого додавати Йому як рівного, і не будемо вважати за Господа когось іншого з нас чи з вас, а тільки Аллага!» А якщо вони відвернуться, то скажи: «Засвідчіть же, що ми — віддані Йому!” (сура 3, аят 64).

Переклад змісту слів Всевишнього Господа у Корані